

OPENBARING

9-10

De vijfde en zesde bazuin en de overgang
naar een profetie over het gemeentetijdperk

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/openbaring/9-10

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Terugblik op de zegels en Gods verzegelden	2 min	5
2	Het zevende zegel en de zeven bazuinen	3 min	6
3	De vijfde bazuin en de vreemde sprinkhanen	4 min	8
4	Waarom de sprinkhanen geen helikopters zijn	3 min	10
5	De afgrond als gevangenis voor demonen	4 min	11
6	Demonische kwelling over het land Israël	5 min	13
7	Vijf maanden waanzin tijdens de belegering	2 min	15
8	Jezus' uitspraken over 'dit geslacht'	3 min	16
9	De terugkeer van uitgedreven demonen	3 min	18
10	Demonen tijdens de bediening van Jezus	2 min	19
11	Jezus en Zijn discipelen verdrijven demonen	2 min	20
12	Israël als een leeg en gereinigd huis	3 min	21
13	Sprinkhanen die anders zijn dan gewone	2 min	23
14	Abaddon, Apollyon en de Hebreeuwse namen	3 min	24

15	De gevallen ster als beeld van satan	3 min	26
16	Christenen beschermd tegen demonische macht	4 min	28
17	De pijniging en het verlangen naar de dood	2 min	30
18	Oorlog, kronen en mensengezichten	4 min	31
19	Leeuwentanden en ijzeren borstpantser	2 min	33
20	De zesde bazuin en het ruitersleger	2 min	35
21	De bazuinen als waarschuwend oordelen	3 min	36
22	Jeruzalem als Sodom en Egypte	2 min	37
23	Tweehonderd miljoen en de Chinese uitleg	2 min	38
24	De Eufraat en de val van het nieuwe Babylon	3 min	39
25	De symboliek van de enorme legermacht	4 min	40
26	Het tussenspel vóór de zevende bazuin	3 min	42
27	De zevende bazuin als wederkomst	5 min	44
28	De symbolische periode van drieënhalf jaar	2 min	47
29	Vier gebeurtenissen tijdens de 42 maanden	4 min	48

30	De sterke engel en het geopende boekje	3 min	51
31	Het boekje als een nieuwe, kleine profetie	4 min	53
32	De verzegelde boodschap van de donderslagen	5 min	55
33	Het boekje over het gemeentetijdperk	2 min	58
	Om verder te lezen		59

1

Terugblik op de zegels en Gods verzegelden

In onze vorige bijeenkomst hebben we hoofdstuk 7 en 8 doorgenomen. We zagen dat hoofdstuk 7 een tussenspel vormde tussen het zesde en het zevende zegel. In hoofdstuk 7 werden de dienaren van God in Jeruzalem, dat wil zeggen de christelijke Joden, door God verzegeld voordat de rampen begonnen. Ze werden verzegeld, zodat die rampen hen niet zouden treffen. We zagen dat dit in feite een echo was van wat Ezechiël in Ezechiël 9 in een visioen zag. Voordat Jeruzalem door de Babyloniërs werd verwoest, zag hij als het ware een engel rondgaan met een inktkoker. Die zette een teken op het voorhoofd van alle inwoners van Jeruzalem die zuchtten en het uitschreeuwden vanwege de gruweldaden die in de stad werden bedreven. Dat wil zeggen: degenen die een hart voor God hadden en in wezen Zijn trouwe overblijfsel waren, werden gered. De andere engelen die in dat visioen in Ezechiël 9 te zien waren, trokken eropuit met strijdbijlen in hun handen en doodden iedereen die dat teken niet op zijn voorhoofd had.

Er vond dus een slachting plaats in 586 voor Christus, toen Jeruzalem door de Babyloniërs werd verwoest, maar het overblijfsel werd gespaard. Dit wordt uitgebeeld doordat God een teken op hun voorhoofd liet aanbrengen. Zo worden ook in hoofdstuk 7 Gods dienaren in Jeruzalem vóór de holocaust van 70 na Christus getekend, de 144.000, en zij zijn inderdaad ontkomen. De christenen in Jeruzalem zijn aan die tragedie ontkomen.

Vervolgens zagen we aan het einde van hoofdstuk 7 dat er een grote menigte was uit alle naties, volken en talen, die eveneens behouden werd. God redde dus niet alleen het overblijfsel van Israël, maar ook een overweldigende massa uit de heidenen. Zij worden in de hemel gezien terwijl ze God verheerlijken, nadat ze uit dit alles gekomen zijn.

2

Het zevende zegel en de zeven bazuinen

Na dat tussenspel in hoofdstuk 7 wordt in hoofdstuk 8, vers 1, het langverwachte zevende zegel verbroken, en er gebeurt eigenlijk niets. Alles bouwt zich op. Elk zegel is iets erger dan het vorige, en dan kom je bij het zevende en verwacht je de uiteindelijke ramp. In plaats daarvan is er een halfuur stilte in de hemel. Dat moet misschien worden opgevat als dramatische spanning, de stilte vóór de storm, of de kalmte vóór de storm, zoals wij misschien zouden zeggen.

Dan verschijnen deze zeven engelen met zeven bazuinen. Aan het begin van hoofdstuk 8 is er een visioen waarin de gebeden van de heiligen met wierook voor God worden geofferd en Zijn neusgaten binnengaan. Deze gebeden brengen blijkbaar de gevolgen teweeg die daarop volgen. Hetzelfde wierookvat waarmee de gebeden worden geofferd, neemt vervolgens kolen van het altaar en werpt die op de aarde. Dat duidt op een samenhang tussen de gebeden en de gevolgen. Dan komen de zeven bazuinen.

We hebben in hoofdstuk 8 de eerste vier behandeld. Nadat de eerste vier bazuinen hadden geklonken, vloog er een engel door het midden van de hemel. Ik moet misschien even zeggen dat er in de Alexandrijnse tekst een arend staat. Dus als je een andere vertaling gebruikt dan de King James of de New King James, staat er dat een arend door het midden van de hemel vliegt. In de Textus Receptus staat een engel. Ik denk niet dat het veel uitmaakt, maar als je een andere vertaling voor je hebt, zou je kunnen zeggen: 'Waarom blijft hij een engel zeggen, terwijl er een arend staat?' Het is een tekstvariant.

Maar dit wezen dat in hoofdstuk 8, vers 13, door de hemel vliegt, zegt:

En ik zag en hoorde één engel, die hoog aan de hemel vloog en met een luide stem riep: Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen, vanwege de overige bazuinstoten van de drie engelen die nog op de bazuin zullen blazen.

OPENBARING 8:13

Dit wijst erop dat de volgende drie bazuinen, de laatste drie van de reeks, rampzalig zullen zijn op een schaal die die van de eerste vier overtreft. De gebeurtenissen zijn zelfs zo rampzalig dat degenen die ze meemaken zeer te beklagen zijn.

We zullen zien dat er, nadat de vijfde bazuin heeft geklonken, in hoofdstuk 9, vers 12, staat:

Het ene wee is voorbijgegaan. Zie, nog twee weeën komen hierna.

OPENBARING 9:12

Vervolgens gaan we hetzelfde zien in hoofdstuk 11, vers 14, nadat de zesde bazuin heeft geklonken. Daar staat:

Het tweede wee is voorbijgegaan. Zie, het derde wee komt spoedig.

OPENBARING 11:14

Elk van deze laatste drie bazuinen is dus een wee. Dat komt doordat ze van de eerste vier worden onderscheiden, blijkbaar vanwege hun hevigheid. Zo zagen we ook bij de zeven zegels dat de eerste vier van de laatste drie werden onderscheiden. Bij de eerste vier werd telkens een paard van een andere kleur geopenbaard, met een ruiter en een oordeel. De eerste vier zegels waren dus vier paarden, de zogenoemde vier paarden van de Apocalyps, en daarna waren de laatste drie zegels anders. In dit geval worden de eerste vier bazuinen snel behandeld, maar de laatste drie worden ervan onderscheiden als ongewoon hevig. We krijgen veel meer beschrijving, in elk geval van de vijfde en de zesde bazuin.

3

De vijfde bazuin en de vreemde sprinkhanen

Hoofdstuk 9 wordt in beslag genomen door de vijfde en de zesde bazuin. In hoofdstuk 9, vers 1, staat:

En de vijfde engel blies op de bazuin, en ik zag een ster, uit de hemel op de aarde gevallen. En hem werd de sleutel van de put van de afgrond gegeven. En hij opende de put van de afgrond, en er steeg rook op uit de put als rook van een grote oven. En de zon en de lucht werden verduisterd door de rook van de put. En uit de rook kwamen sprinkhanen op de aarde, en hun werd macht gegeven, zoals de schorpioenen van de aarde macht hebben.

OPENBARING 9:1-3

De sprinkhanen zagen eruit als paarden die voor de strijd waren toegerust. Op hun koppen droegen zij kransen die op goud leken. Hun gezichten leken op gezichten van mensen, hun haar op vrouwenhaar en hun tanden op leeuwentanden. Zij hadden borstharnassen die op ijzeren borstharnassen leken, en het geluid van hun vleugels klonk als het geluid van strijdagens met veel paarden die ten strijde trekken. Zij hadden staarten als schorpioenen, met angels erin, en zij hadden de macht om de mensen vijf maanden lang pijn te doen. Als koning hadden zij de engel van de afgrond over zich. Zijn naam is in het Hebreeuws Abaddon en in het Grieks Apollyon. Het ene wee is voorbij; zie, hierna komen nog twee weeën.

OPENBARING 9:7-12

Dit specifieke visioen van de sprinkhanen heeft waarschijnlijk meer tot de verbeelding van uitleggers gesproken dan welke andere passage ook. Natuurlijk is de verleiding bijzonder groot voor degenen die deze gebeurtenissen zien als iets wat in de toekomst vervuld zal worden. Zij zien dit misschien als een toekomstige moderne oorlog die het beeld tijdens de grote verdrukking beheerst, wanneer Armageddon nadert en er verschillende andere moderne oorlogen aan voorafgaan. Zij zien deze zogenoemde sprinkhanen dan als een soort militaire luchtvaartuigen. Helikopters zijn meestal de favoriete suggestie. Het geluid van hun vleugels is als dat van veel paarden die ten strijde trekken. Je weet hoe luid helikopters zijn. Ze hebben kronen van iets wat op goud lijkt. Mensen zeggen: „Johannes wordt omhooggevoerd en ziet dit in een visioen, en hij weet niets van technologie. Voor hem zien deze er gewoon uit als sprinkhanen.”

Eerlijk gezegd lijken ze daar ook wel een beetje op. Sommige helikopters tenminste. Helikopters bestaan in allerlei vormen, maar sommige helikopters lijken duidelijk bijna op libellen. Je vraagt je zelfs af of de eerste mensen die ze ontwierpen libellen in gedachten hadden en die probeerden na te bootsen. Van een afstand zien ze er inderdaad uit als insecten, neem ik aan, voor iemand als Johannes. De gouden kronen zag hij misschien in de plexiglazen koepel: de weerspiegeling van de zon glansde als goud. Hun borstpanters waren als ijzer. Ze waren duidelijk van metaal. Ze hadden gezichten als van mensen en haar als van vrouwen. Het is moeilijk om precies te weten wat dat haar als van vrouwen zou zijn, tenzij de helmen die de piloten dragen niet op het kapsel van een man lijken, of zoiets, en de gezichten van de mannen daar te zien zijn.

Er zijn zoveel pogingen om hiervan een herkenbaar militair apparaat te maken, en sommigen zeggen zelfs dat het ufo's zijn. Maar meestal worden helikopters geopperd, zelfs door uitleggers die beweren dat ze Openbaring heel letterlijk nemen. Dit komt heel vaak voor onder aanhangers van de bedelingenleer. Zij zijn in feite degenen die dit het meest doen. Ze zeggen dat ze alles letterlijk nemen, en toch worden deze niet letterlijk genomen. Ze worden opgevat als luchtvaartuigen in plaats van als datgene wat ze volgens de tekst zijn. Volgens de tekst zijn het sprinkhanen met schorpioenenstaarten en deze andere ongewone kenmerken, een soort gemuteerd insect.

4

Waarom de sprinkhanen geen helikopters zijn

Maar ze zijn duidelijk symbolisch. Ik denk niet dat ze luchtvaartuigen symboliseren. Degenen die zeggen dat het luchtvaartuigen zijn, vatten het niet werkelijk symbolisch op. Ze zeggen alleen dat Johannes iets ziet en letterlijk beschrijft wat hij ziet, maar zich vergist in wat het is. Wij zouden ze herkennen als helikopters die in slagorde aankomen, maar omdat hij ze niet kent, denkt hij dat hij een sprinkhanenplaag ziet.

Er zijn dingen aan deze beschrijving die het moeilijk maken om te begrijpen hoe het helikopters zouden kunnen zijn. Om te beginnen doden ze geen mensen. Militaire helikopters doen dat meestal wel. Als ze bewapend zijn, hebben ze meestal raketten, en die kwellen mensen niet alleen vijf maanden om hen vervolgens in leven te laten. In de meeste gevallen doden ze net zo goed als elk ander soort militair wapen. Het zijn moordmachines. Er wordt nadrukkelijk gezegd dat ze geen mensen doden. Het wordt tweemaal herhaald. Ze kwellen hen slechts vijf maanden. Het is moeilijk om dat in te passen in het scenario waarin dit helikopters zijn.

Ook vernietigen ze niets wat groen is. Maar als helikopters raketten afvuren, zoals bij elke vorm van oorlogvoering in de jungle, zullen ze heel veel groene dingen vernietigen. Op die manier zou er heel veel groen worden vernietigd. Ook doen ze degenen die het zegel van God op hun voorhoofd hebben geen kwaad. Dit zijn natuurlijk de 144.000 die in hoofdstuk 7 op hun voorhoofd verzegeld werden. Zij werden verzegeld om voor dit soort dingen bewaard te worden, en ze blijven veilig.

Ik veronderstel dat we ons een tijd in de toekomst zouden kunnen voorstellen waarin de heiligen zich midden in oorlogsgeweld bevinden, terwijl er raketten rondvliegen en overal machinegeweren vuren, maar God de christenen beschermt. Ze bevinden zich eenvoudigweg niet in de vuurlinie, en God houdt hen veilig. Dat is niet onvoorstelbaar. Maar over het algemeen doden militaire machines zonder onderscheid: hele steden, bevolkingsgroepen, wijken, wat ze ook maar aanvallen. Ze maken geen onderscheid tussen de christenen en de niet-christenen die zich daar bevinden. Het klinkt alsof deze dat wel doen. Ze staan onder rechtstreeks bevel om degenen die geen christenen zijn te kwellen, maar de christenen met rust te laten. Dus

wat zijn het? Als iemand die de bedelingenleer aanhangt dit heel letterlijk zou willen nemen, zou hij moeten zeggen dat het inderdaad gemuteerde insecten zijn. Het zijn sprinkhanen met schorpioenenstaarten, enzovoort.

5

De afgrond als gevangenis voor demonen

Nu moeten we bedenken waar ze vandaan komen. Deze verschijnen uit de rook die opstijgt uit wat in de Engelse vertaling van de spreker de ‘bodemloze put’ wordt genoemd; de HSV spreekt hier van ‘de put van de afgrond’. In het Grieks is het de afgrond, de abysso. Deze term wordt in de Schrift soms vertaald met ‘de afgrond’ en soms met ‘de bodemloze put’. Maar het is de plaats waar demonische machten gevangengezet zijn. Het is de plaats waar we later, in Openbaring 20, lezen dat satan, de draak, met een keten wordt gebonden en in de afgrond wordt geworpen. Later wordt hij dan uit de afgrond losgelaten.

Dit is blijkbaar een plaats die staat voor de onderwerping of gevangenschap van demonen. In Lukas 8 kwam Jezus de man bij de graven tegen, die door een legioen demonen bezeten was. Zij smeekten Hem in Lukas 8:31:

En zij smeekten Hem dat Hij hun niet zou bevelen in de afgrond te gaan.

LUKAS 8:31

En Hij kwam hun daarin tegemoet, tenminste voor dat moment. Waar ze naartoe gingen nadat de varkens gestorven waren, weten we niet. Misschien gingen ze toen naar de afgrond. Maar het punt is dat de demonen de afgrond zagen als een angstaanjagend vooruitzicht voor hen, een plaats waar Hij hen naartoe kon sturen en waar ze blijkbaar vast zouden zitten.

We lezen zowel in 2 Petrus als in Judas:

Want als God de engelen die gezondigd hebben, niet gespaard heeft, maar hen in de hel geworpen en overgegeven heeft aan de ketenen van de duisternis om tot het oordeel bewaard te worden;

2 PETRUS 2:4

Het woord 'afgrond' wordt in die passages niet gebruikt. In Petrus wordt zelfs het woord 'Tartarus' gebruikt. Maar we hebben in de Schrift geen enkele andere verwijzing naar een plaats die Tartarus heet, en het is niet onmogelijk dat Tartarus een naam voor de afgrond is. We zullen daar niet op aandringen. Maar er is een plaats die Petrus Tartarus noemt, waar volgens hem gevallen engelen gevangenzitten. We weten dat de demonen bang waren om naar de afgrond, de bodemloze put, gestuurd te worden. En ze wisten dat Jezus hen daarheen kon sturen als Hij dat wilde.

In Openbaring 11, vers 7, staat dat wanneer de twee getuigen hun getuigenis hebben beëindigd:

En wanneer zij hun getuigenis volbracht hebben, zal het beest dat uit de afgrond opkomt, oorlog met hen voeren en het zal hen overwinnen en hen doden.

OPENBARING 11:7

Dit is hetzelfde beest dat in hoofdstuk 13 uit de zee omhoogkomt. Het is duidelijk dat het beest eenvoudigweg de duivel met een huid eromheen is, want in hoofdstuk 12 wordt de duivel, de draak, beschreven als een wezen met zeven koppen en tien horens, dat rood is. Ook het beest wordt beschreven als een wezen met zeven koppen en tien horens, dat rood is. Het is een dunne vermomming. Het valt niet gemakkelijk te verbergen dat dit de duivel is, belichaamd in een of andere vorm. Over welke vorm dat is, zullen we ons later druk maken. Maar van het beest wordt gezegd dat het uit de bodemloze put komt, uit de afgrond. Zoals ik al aangaf, zette Jezus of een engel in hoofdstuk 20 de draak zelf een tijdlang gevangen in de bodemloze put.

Deze wezens komen dus uit de afgrond. Alles wat we over de afgrond weten, is dat het de plaats is waar demonen worden vastgehouden. Daarom lijkt dit te gaan over het loslaten van demonen op de wereld, of op degenen die in deze visioenen hun slachtoffers zijn.

6

Demonische kwelling over het land Israël

Ik heb geopperd dat wanneer we het woord ‘aarde’ lezen, ‘land’ in deze contexten een even goede vertaling zou zijn. Ik moet verduidelijken dat ‘land’ eigenlijk geen betere vertaling van het Griekse woord is. Het is alleen een even goede vertaling. Het Griekse woord kan even goed met ‘land’ als met ‘aarde’ worden vertaald, omdat hetzelfde Griekse woord zowel land als aarde betekent. De vraag is dus: hebben we het over dingen die met de aarde gebeuren, dat wil zeggen, met de wereld in het algemeen? Of met het land, dat wil zeggen, het land Israël?

Mijn gedachte is dat als we het vertalen met ‘het land’, wat volgens veel commentatoren juist is, hoewel de vertalers dat over het algemeen niet hebben gedaan, hebben we te maken met een ramp die over het land Israël komt. Dat zou passen bij het algemene thema van het boek zoals ik dat begrijp. We hebben het over de invasie van Israël en de verwoesting van Jeruzalem door de Romeinen.

Nu zijn deze sprinkhanen naar mijn mening niet de Romeinen. Ik geloof dat de Romeinen verschijnen wanneer de zesde bazuin klinkt. Dit is iets wat komt en schade aanricht voordat de Romeinen dat doen. Kijk, bij de zesde bazuin zullen er mensen gedood worden. Deze bazuin doodt niemand, maar kwelt hen alleen. Dit is niet het einde. Dit is slechts een periode waarin mensen wensen dat het einde al gekomen was. Ze verlangen ernaar te sterven, maar ze kunnen het niet. Ze zien ernaar uit dat er aan alles een einde komt, maar het einde komt nog niet. Er volgen nog vijf maanden van kwelling.

Mijn uitleg is dat dit verwijst naar het loslaten van horden demonen op de inwoners van Jeruzalem tijdens de belegering, en ik zal daar veel argumenten voor geven. Voordat ik ook maar enige reden had om deze passage zo uit te leggen, las ik Josephus.

Ik heb niet alles van Josephus gelezen, maar ik heb genoeg van Josephus gelezen om een indruk te krijgen van wat er tijdens de belegering van Jeruzalem gebeurde. Ik herinner me dat ik dacht dat intelligente mensen zich onmogelijk zo krankzinnig konden gedragen als deze mensen deden. En tussen haakjes, de meeste Joden die ik heb ontmoet, zijn intelligente mensen. Ze gedroegen zich als dieren. Ze gedroegen zich als demonen. Ze waren volkomen verdorven tegenover elkaar en tegenover zichzelf, doordat ze tegen hun eigen belangen in handelden. Terwijl ze buiten de stad door de Romeinen werden belegerd, bevond hun echte vijand zich binnen de stad. Omdat ze zich veilig waanden voor de Romeinen, dachten ze dat die de stad niet konden binnendringen. Zo kregen ze alle gelegenheid om elkaar te doden en zich in drie strijdende partijen op te splitsen. Ze voerden binnen de stad oorlog en vernietigden elkaars voedselvoorraden, terwijl iedereen verhongerde. Als er ook maar iemand bij zijn verstand was geweest, zou hij hebben gedacht: „Wacht eens even, jongens. Als we ophouden elkaar te doden, overleven we het misschien echt.” Maar ze waren krankzinnig.

De bijzonderheden die Josephus vastlegt over de dingen die ze deden, zijn verbijsterend. Zoiets lees je nergens. Toen Jezus zei:

Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.

MATTHEÛS 24:21

zou je het bijna kunnen geloven wanneer je Josephus leest. Het is moeilijk je iets voor te stellen wat ooit daarvoor of daarna zo erg is geweest. Hij schreef niet om iets te bevestigen wat Jezus had gezegd. Josephus wist niet eens wat Jezus had gezegd of wat er in Openbaring stond. Hij was erbij. Hij was er getuige van, deed onderzoek, interviewde de mensen die erbij waren geweest en het hadden overleefd, verzamelde de informatie en schreef als historicus.

Josephus zelf zei dat er naar zijn mening in de hele geschiedenis nog nooit iets zo verbijsterends was geweest als het gedrag van deze mensen tijdens de belegering, omdat ze zich eenvoudigweg helemaal niet als intelligente mensen gedroegen. Ze

gedroegen zich als wilde dieren of als demonen. Toen ik Josephus las, drong het tot me door dat het duidelijk was dat demonische bezetenheid in de stad wijdverbreid was. Later, maar niet veel later, toen ik Openbaring las, dacht ik: „We zien het hier.” Een van de oordelen die God over hen zond, was dat Hij de bodemloze put opende en de demonen in horden naar buiten liet komen, als een zwerm sprinkhanen, om de mensen te pijnigen.

7

Vijf maanden waanzin tijdens de belegering

Er staat dat dit vijf maanden duurde. Over het algemeen denk ik dat de tijdsaanduidingen in Openbaring meestal niet letterlijk zijn, en dat hoeft deze ook niet te zijn. Hoewel moeilijk precies vast te stellen is wat vijf maanden zouden symboliseren, zouden ze in zekere zin letterlijk opgevat kunnen worden. De belegering van Jeruzalem — dat wil zeggen, de laatste belegering, want er was er meer dan één — die laatste belegering, die tot de verwoesting van de stad leidde, en de periode waarin de krankzinnigheid binnen de stad op haar ergst was, begon in april van het jaar 70 na Christus en eindigde begin september. Het was een belegering van vijf maanden, en het was de ergste periode die Josephus beschrijft.

Dit zou letterlijk de periode kunnen zijn waarin deze zogenaamde sprinkhanen werden losgelaten en de mensen met krankzinnigheid pijnigden. Ik noem ze „zogenaamd”, omdat het geen echte sprinkhanen waren. Dat gebeurde voordat de Romeinen binnenkwamen en hen lichamelijk ombrachten. Maar geestelijk waren ze al volledig te gronde gericht voordat de Romeinen zelfs maar binnenkwamen.

Josephus vermeldt vaak dat de Romeinen meer mededogen met deze Joden hadden toen ze zagen hoe ellendig hun eigen gedrag hen had gemaakt. Natuurlijk waren de Romeinen over het algemeen niet bepaald meelevende mensen. Maar toen ze de stad binnenkwamen, waren ze zo geschokt door wat ze zagen van het gedrag van de Joden en van de ellende die zij zichzelf hadden aangedaan, dat Josephus vaak opmerkt dat de Romeinen bijna medelijden kregen. Ze aarzelden om nog meer kwaad te doen aan deze mensen, die zichzelf al zoveel hadden aangedaan. Maar daar kwamen ze overheen.

8

Jezus' uitspraken over 'dit geslacht'

Als je naar Mattheüs 12 gaat, geloof ik dat Jezus uitlegt wat we hier lezen. Er zijn veel momenten, ik denk vijf of zes, in het Evangelie van Mattheüs waarop Jezus opmerkingen maakt over wat Hij „dit geslacht” noemt. Sommige mensen willen dat het woord „geslacht” een ras of een familie betekent. Maar wanneer je werkelijk alle gevallen leest waarin Jezus de uitdrukking „dit geslacht” gebruikt, werkt de betekenis „ras” gewoon niet. Het woord „geslacht” betekent alle mensen die in dezelfde tijd leven.

In hoofdstuk 11 zei Jezus bijvoorbeeld dat de mensen van dit geslacht lijken op kinderen die op straat spelen en zeggen: 'Wij hebben voor jullie op de fluit gespeeld, maar jullie wilden niet dansen; wij hebben een klaaglied gespeeld, maar jullie wilden niet treuren.'

Hij zei dat dit was waar dit geslacht op leek. Hij legde het uit: Johannes de Doper kwam naar hen toe en zij zeiden: 'Hij heeft een demon.' Hij speelde een klaaglied, maar zij wilden niet met hem treuren. Daarna kwam de Zoon des mensen, Die at en dronk, maar zij wilden niet met Hem dansen. Ze zeiden alleen: 'Hij is een wijndrinker en een veelvraat, een vriend van zondaars.'

Jezus zei dat Hij dat geslacht beschreef. Welk geslacht? Het geslacht dat de gelegenheid had om op Johannes de Doper en Jezus te reageren. Hij sprak over Zijn eigen geslacht.

Zo kennen we allemaal ook de uitspraak die Hij deed in Mattheüs 24:34:

Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn.

MATTHEÛS 24:34

Hoewel veel mensen hebben geprobeerd die uitspraak van alles te laten betekenen, behalve wat die zo te horen betekent, bood Jezus ons geen mogelijkheid om die verkeerd op te vatten. In een uitspraak die over dezelfde bijzonderheden gaat, maar dan minder gedetailleerd, zei Jezus in Mattheüs 16:28:

Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

MATTHEÛS 16:28

of:

voordat jullie de Zoon des mensen in Zijn koninkrijk zien komen.

Wat in Mattheüs 24 wordt beschreven, wordt ook in Mattheüs 16 genoemd. In Mattheüs 24 zegt Jezus:

Deze generatie zal niet voorbijgaan.

In Mattheüs 16 zegt Hij:

Sommigen van jullie die hier staan, zullen niet sterven voordat dit gebeurt.

Het is duidelijk dat Hij er geen twijfel over laat bestaan dat wanneer Hij zegt:

Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn.

MATTHEÛS 24:34

Hij bedoelt dat sommige mensen die op dat moment leefden, niet zouden sterven. Er zouden mensen onder Zijn tijdgenoten in leven blijven. Die generatie bestaat uit Zijn tijdgenoten.

9

De terugkeer van uitgedreven demonen

In hoofdstuk 12 van Mattheüs vinden we een van de plaatsen waar Jezus over Zijn generatie spreekt. In Mattheüs 12:43 staat:

Wanneer nu de onreine geest uit de mens weggegaan is, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken, maar hij vindt die niet.

MATTHEÛS 12:43

Dat is een onverwacht einde van die alinea. Het klinkt alsof Hij ons alleen wat informatie geeft over wat er gebeurt met mensen die door demonen bezeten zijn. Zodra de demonen eruit komen, hebben ze de neiging terug te willen komen en vrienden mee te brengen. Hij heeft het over een man. Wanneer een demon uit een man weggaat, gaat de demon weg en komt hij terug om in die man te wonen. En de laatste toestand van die man is erger dan de eerste. Hij spreekt over een individu en zijn problemen met bezetenheid door demonen. Maar dan zegt Hij:

Dan gaat hij weg en neemt zeven andere geesten met zich mee, die meer verdorven zijn dan hijzelf, en wanneer zij naar binnen gegaan zijn, gaan zij daar wonen; en het einde van die mens wordt erger dan het begin. Zo zal het ook met dit verdorven geslacht zijn.

MATTHEÛS 12:45

Wat? Deze generatie zal zijn als een man die een demonisch probleem had waarvan Jezus hem genas, maar die niet meer deed dan het huis vegen en versieren en het huis leeg achterliet, waarna de demonen in groten getale terugkwamen. Zeven duidt een totaal aantal aan. Zeven is het getal van volledigheid. Met andere woorden, de man was in zekere mate bezeten toen hij door één demon bezeten was. Toen de laatste toestand aanbrak, was hij volledig door demonen bezeten. Hij was volledig in de macht van demonen.

Dit loopt inderdaad parallel met die generatie tot wie Jezus kwam. Het is interessant hoe weinig we in het Oude Testament over demonen lezen. De term 'demon', in de betekenis waarin we die in het Nieuwe Testament tegenkomen, lijkt in feite helemaal niet voor te komen in het Oude Testament. We lezen in het Oude Testament wel over boze geesten. Het Nieuwe Testament gebruikt de term 'boze geesten' ook als synoniem voor demonen, maar in het Oude Testament komt zelfs dat maar heel weinig voor. We lezen daar over enkele mensen die een boze geest hebben. Maar gewoonlijk is het God Die een boze geest op Saul of op de mannen van Sichem afstuurt, of een leugengeest naar de profeten van Achab. Of we lezen over iemand met een waarzeggende geest, wat gewoonlijk betekent dat die persoon een medium is en kennelijk door een demon bezeten is. Zulke verwijzingen komen in het Oude Testament maar heel zelden voor.

10

Demonen tijdens de bediening van Jezus

Maar zodra Jezus op het toneel verschijnt, zijn er overal demonen. Het is een van de bijzonderheden van de evangeliën dat er, zodra Jezus er is, plotseling overal demonen zijn. Waar Jezus ook naartoe gaat, Hij komt mensen tegen die door demonen bezeten zijn: in de synagoge, in de grafspelonken en op straat. In de evangeliën staan zelfs vaak samenvattende uitspraken zoals:

En Jezus trok rond in al de steden en dorpen en gaf onderwijs in hun synagogen, en Hij predikte het Evangelie van het Koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal onder het volk.

MATTHEÛS 9:35

Het is bijna alsof bezetenheid door demonen net zo vanzelfsprekend werd besproken als ziekte. Je gaat naar een stad, drijft de demonen uit en geneest de zieken. De Engelse bron vat Jezus' bediening hier samen als het genezen van zieken en het uitdrijven van demonen. Mattheüs 9:35 zelf noemt in de HSV echter alleen Zijn onderwijs, prediking en genezingen. Elders in de evangeliën blijkt wel dat het uitdrijven van demonen een belangrijk deel van Zijn bediening was. Toch vind je het verschijnsel van bezetenheid door demonen nauwelijks voordat Jezus verschijnt.

Wat is hier dus gebeurd? In Openbaring 12 staat dat toen Jezus op het punt stond geboren te worden, de draak klaarstond om het Kind bij Zijn geboorte te doden, maar daarin niet slaagde. Het lijkt er inderdaad op dat de duivel op Jezus wachtte. De duivel wist dat Hij kwam, voelde zich door Hem bedreigd en lijkt preventieve aanvallen te hebben ingezet. Dat deed hij bijvoorbeeld toen hij probeerde Herodes Hem te laten doden door hem alle baby's in Bethlehem te laten doden. Het is goed mogelijk dat satan ook demonen op de bevolking losliet om de beweging van Jezus in die tijd tegen te werken. We kunnen daar niet zeker van zijn, maar in Openbaring lezen we wel dat de duivel zich beslist bewust was van de komst van Jezus en bereid was alles te doen wat hij kon om Hem tegen te houden. Misschien zien we daarom demonen in groten getale in Israël wanneer Jezus verschijnt, maar niet daarvoor.

11

Jezus en Zijn discipelen verdrijven demonen

Maar wat deed Jezus? Overal waar Hij kwam, dreef Hij die demonen uit. Hij dreef demonen uit de mensen. Tegen de tijd dat Jezus vertrok, waren er, voor zover ik weet, niet veel dorpen meer over waar Jezus de demonen niet had uitgedreven. Hij had Zijn discipelen zelfs twee aan twee uitgezonden. Bij één gelegenheid zond Hij twaalf van hen uit, twee aan twee, naar dorpen waar Hij Zelf niet aan toe zou komen, of naar dorpen waar Hij later hoopte te komen. Een andere keer zond Hij zeventig discipelen uit, twee aan twee, met een soortgelijke opdracht. In beide gevallen zei Hij tegen hen:

Genees zieken, reinig melaatsen, wek doden op, drijf demonen uit. U hebt het voor niets ontvangen, geef het voor niets.

MATTHEÛS 10:8

Met andere woorden, Jezus ging niet alleen naar alle dorpen om alle demonen uit te drijven, maar Hij liet ook discipelen naar alle dorpen gaan om de demonen uit te drijven. Dit was een behoorlijke aanval op de demonische machten. Toen de zeventig terugkwamen en in Lukas 10 verslag uitbrachten, zeiden ze zelfs:

De zeventig zijn teruggekeerd met blijdschap en zeiden: Heere, zelfs de demonen zijn in Uw Naam aan ons onderworpen.

LUKAS 10:17

Hij zei:

Hij zei tegen hen: Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen.

LUKAS 10:18

Volgens mij zegt Hij daarmee: ‘Dit is het einde voor satan. Dit is satans ondergang.’ We voeren een grote aanval uit op al zijn dorpen en gooien al zijn troepen eruit. Dit is de ondergang van de vijand. En dat was het trouwens ook. Jezus versloeg hem aan het kruis, maar tijdens Zijn bediening was Hij bezig hem te verslaan.

12

Israël als een leeg en gereinigd huis

Tegen de tijd dat Jezus klaar was en vertrok, was Israël als een man bij wie de demon was uitgedreven. Satan was met grote kracht gekomen, maar:

Dan zullen zij de Naam van de HEERE vrezen vanwaar de zon ondergaat, en Zijn heerlijkheid van waar de zon opkomt. Als de vijand zal komen als een rivier, zal de Geest van de HEERE de banier tegen hem oprichten.

JESAJA 59:19

Satans strijdkrachten kwamen Israël binnen als een vloed, en Jezus hief een banier van verzet tegen hen op en overwon hen. Toen Jezus' bediening voorbij was, waren er niet veel demonen meer over in Israël. Je komt er enkele tegen in Efeze en op verschillende plaatsen in het boek Handelingen, maar eigenlijk niet veel in Israël, misschien wel helemaal geen. Hoewel satan het hart van Ananias en Saffira vervulde, is dat misschien niet hetzelfde als bezetenheid door demonen.

Het punt is dat Jezus gekomen was en het huis had schoongemaakt. Net als een man bij wie de demon was uitgedreven, had Israël een tweede kans gekregen om het goed te doen. Nu is de demon weg. Je moet die ruimte vullen. Je moet Christus aannemen. Je moet vervuld worden met de Heilige Geest. Je moet dat vacuüm vullen. Daarom stortte God op de dag van Pinksteren Zijn Heilige Geest uit over de inwoners van Jeruzalem. Duizenden van hen ontvingen Hem, maar niet allemaal. Bij degenen die dat niet deden, was dat vacuüm er nog steeds.

Jezus zei dat dit geslacht gevaar liep. Het was als een man bij wie de demon is uitgedreven, maar die de deur niet sluit en die leegte niet vult. De oorspronkelijke demon en zeven andere, die erger zijn dan hij, zullen terugkomen. Die man zal volledig gebonden en bezeten zijn door demonen. Zo zal het met dit geslacht zijn. Aan het begin van dat geslacht dreef Jezus hun demonen uit. Aan het einde kwamen de demonen in groten getale terug.

Je kunt Josephus niet lezen met enige kennis van het Nieuwe Testament of van geestelijke werkelijkheden zonder tot de conclusie te komen dat deze mensen bezeten waren: volledig verblind, volledig misleid en volledig gekweld door demonische machten. Volgens mij is dit wat Openbaring zegt. De vijfde bazuin klinkt, en deze horde komt uit de put, de plaats waar demonen gevangenzitten. Er wordt niet gezegd dat de horde ontelbaar is, maar een sprinkhanenplaag is doorgaans wel ontelbaar, en sprinkhanenplagen zijn overweldigend. Ze worden vrijgelaten. Ze worden losgelaten op de mensen van het land en kwellen hen vijf maanden lang.

13

Sprinkhanen die anders zijn dan gewone

We weten dat het hier niet over echte sprinkhanen gaat. Het is zelfs bijna alsof het visioen met opzet bijzondere details geeft, zodat we zullen weten dat het niet over gewone sprinkhanen gaat. Twee kenmerken van deze sprinkhanen verschillen van die van gewone sprinkhanen. Ten eerste staat er in vers 4 dat hun geboden werd:

En tegen hen werd gezegd dat ze geen schade mochten toebrengen aan het gras van de aarde, of welke groene plant of welke boom dan ook, maar alleen aan de mensen die het zegel van God niet op hun voorhoofd hadden.

OPENBARING 9:4

Zo gedragen sprinkhanen zich niet. Sprinkhanen doen bijna niets anders dan groene gewassen beschadigen. Ze eten zelfs alles wat ze op hun pad aan groen tegenkomen. Ze doen mensen geen kwaad, maar ze brengen de plantengroei beslist schade toe. Dit zijn sprinkhanen die niet op gewone sprinkhanen lijken. Ze beschadigen de plantengroei niet. Ze doen mensen kwaad.

Verder staat er in vers 11 uitdrukkelijk dat ze een koning over zich hebben. Het is niet alleen duidelijk dat sprinkhanen geen koning over zich hebben, maar de Schrift doet zelfs bijzondere moeite om erop te wijzen dat sprinkhanen geen koning over zich hebben. In Spreuken 30, vers 27, zegt Agur dit:

de sprinkhaan heeft geen koning, maar hij trekt gezamenlijk ordelijk op,

SPREUKEN 30:27

Hij heeft het over gewone sprinkhanen. Leeuwen, tijgers, beren, duizendpoten, vogels en andere dieren hebben evenmin koningen. Maar het is interessant dat de Bijbel bijzondere moeite doet om te vermelden dat sprinkhanen geen koning hebben.

Eigenlijk hebben geen dieren een koning, maar in de Schrift wordt van sprinkhanen gezegd dat ze geen koning hebben, terwijl van deze sprinkhanen uitdrukkelijk wordt gezegd dat ze wel een koning hebben. Deze worden geregeerd.

14

Abaddon, Apollyon en de Hebreeuwse namen

Wie heerst er over hen? De demon die de put opende. Ik zeg 'demon', maar dat weten we niet. Er staat niet dat het een demon was, maar een engel. Er staat in vers 1:

En de vijfde engel blies op de bazuin, en ik zag een ster, uit de hemel op de aarde gevallen. En hem werd de sleutel van de put van de afgrond gegeven.

OPENBARING 9:1

Ik weet niet wie deze gevallen ster was, hoewel het satan zou kunnen zijn. Als dat zo is, is hij degene van wie wordt gezegd dat hij koning over hen is.

De naam die hem hier wordt gegeven, is niet satan, maar wordt in het Hebreeuws en in het Grieks gegeven: Abaddon, wat in het Hebreeuws 'vernietiging' betekent, en het Griekse woord Apollyon, wat in het Grieks 'vernietiger' betekent. Dit zijn de alternatieve namen. Het is interessant dat hiervoor zowel de Hebreeuwse als de Griekse naam wordt gegeven, en niet alleen de Griekse. Het boek is in het Grieks geschreven, niet in het Hebreeuws. Waarom wordt de naam dan in het Hebreeuws én in het Grieks gegeven?

Misschien is dat bedoeld als aanwijzing voor de lezers dat je bij het lezen van namen hun Hebreeuwse vormen niet buiten beschouwing moet laten. Waarom? Ik gis maar wat, maar naar mijn mening verwijst 666 naar de naam Caesar Nero in een Hebreeuwse vorm. Johannes zegt:

Hier is de wijsheid: wie verstand heeft, laat hij het getal van het beest berekenen, want het is een getal van een mens, en zijn getal is zeshonderdzesenzestig.

OPENBARING 13:18

Als dit, zoals ik vermoed, verwijst naar de Hebreeuwse weergave van Caesar Nero, die inderdaad op 666 uitkomt, terwijl de Latijnse en de Griekse vorm dat niet doen, dan is het in code geschreven. Zo zouden de Romeinen, als dit boek in hun handen viel, niet herkennen wie daar wordt bedoeld. De christenen zouden dat wel herkennen, vooral als ze Hebreeuws kenden, en blijkbaar wordt van hen verwacht dat ze enigszins Hebreeuws kennen. Door de hele tekst heen staan enkele Hebreeuwse woorden verspreid. Armageddon is bijvoorbeeld een Hebreeuws woord. Alleluia, dat verschillende keren in hoofdstuk 19 voorkomt, is een Hebreeuws woord. Abaddon is een Hebreeuwse naam. Hij had gewoon kunnen zeggen dat de naam van de engel Apollyon is, wat in het Grieks in wezen hetzelfde betekent. Dan zou hij gewoon bij de taal zijn gebleven waarin het boek geschreven is. Maar door te zeggen:

En zij hadden een koning over zich, de engel van de afgrond. Zijn naam is in het Hebreeuws Abaddon, en in het Grieks heeft hij de naam Apollyon.

OPENBARING 9:11

en dan hetzelfde te noemen, alleen in het Hebreeuws, geeft Johannes misschien een aanwijzing waarmee verstandige lezers rekening moeten houden wanneer ze de naam van het beest berekenen. Misschien moet zijn naam ook in het Hebreeuws worden bekeken. Misschien is dat wat vergezocht. Je bent beslist niet verplicht die opvatting

aan te hangen, maar anders hebben we de vraag misschien onbeantwoord gelaten: waarom wordt deze naam in beide talen gegeven? Misschien is er een beter antwoord. Ik heb er nog geen gehoord.

15

De gevallen ster als beeld van satan

De ster in vers 1 is gevallen. In hoofdstuk 8, vers 10, staat:

En toen de derde engel op de bazuin blies, viel er een grote ster uit de hemel, die brandde als een fakkel. Hij viel op het derde deel van de rivieren en op de waterbronnen.

OPENBARING 8:10

Wanneer het om de derde bazuin gaat, ziet hij een ster vallen. Maar bij de vijfde bazuin ziet hij een gevallen ster. De ster is al gevallen voordat hij hem ziet. Hij is al ergens in het verleden gevallen. Vervolgens ziet hij eenvoudigweg een gevallen ster iets doen: een put openen en deze wezens naar buiten laten komen om mensen te pijnigen.

Dat kan erop wijzen dat het satan is. Bij 'gevallen' zouden we hem als een gevallen engel kunnen zien, en misschien is dat de juiste manier om hem te bezien, maar dat wordt niet noodzakelijkerwijs bedoeld. Als dit satan is, kan hij gevallen zijn in de zin waarin Jezus zei:

Hij zei tegen hen: Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen.

LUKAS 10:18

Dit vond plaats tijdens de bediening van Jezus en werd in wezen aan het kruis volbracht. In Openbaring 12, vers 7 tot en met 9, zien we deze oorlog in de hemel, waarin de draak uit de hemel op de aarde wordt geworpen. Dat is niet het einde van zijn loopbaan, want zij zeggen:

Toen brak er oorlog uit in de hemel: Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak, ook de draak en zijn engelen voerden oorlog. Maar zij waren niet sterk genoeg, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden. En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen.

OPENBARING 12:7-9

Zoals Openbaring 12 en Johannes 12, vers 31, aangeven, werd satan aan het kruis uit de hemel geworpen. Daarom was hij ten tijde van het jaar 70 na Christus gevallen. Hij had zijn positie verloren. Er staat uitdrukkelijk dat er een ster uit de hemel op de aarde was gevallen. Dat is wat Jezus zei:

Ik zag satan als een bliksemschicht uit de hemel vallen.

Dit zou dus een verwijzing naar satan kunnen zijn. De naam Vernietiger kan eenvoudigweg een bijnaam voor hem zijn, zoals Beëlzebul dat blijkbaar is in Mattheüs 12, waar wordt verwezen naar Beëlzebul, de vorst van de demonen. Hier is dit de koning van de demonen. Koning en vorst zouden naar dezelfde persoon kunnen verwijzen, maar misschien ook niet. Als deze sprinkhanen demonen zijn, staan zij onder een koning die Apollyon heet. Die koning is dan ofwel de duivel zelf, ofwel een functionaris van lagere rang in de hiërarchie onder satan. Het maakt niet zoveel uit, maar het feit dat hij een gevallen ster is en het feit dat we weten dat er van satan wordt gezegd dat hij gevallen is, kunnen een aanwijzing vormen.

16

Christenen beschermd tegen demonische macht

Voordat de sprinkhanen werden gezien, kwam er een grote rookkolom uit de put, waardoor de hele hemel verduisterd werd. Toen zag hij deze sprinkhanen uit de rook tevoorschijn komen. Zoals duidelijk werd gemaakt, konden ze de christenen geen kwaad doen. Ze konden mensen pijnigen, maar niet degenen die het zegel van God op hun voorhoofd hadden. De christenen zijn immuun. De christenen waren bij deze invasie niet aanwezig. De christenen waren daadwerkelijk uit Jeruzalem ontsnapt, en christenen in het algemeen hebben gezag over demonen. Johannes zei in de eerste brief van Johannes, hoofdstuk 4, vers 4:

Lieve kinderen, u bent uit God en u hebt hen overwonnen, want Hij Die in u is, is groter dan hij die in de wereld is.

1 JOHANNES 4:4

Jezus zei in Lukas 10, vers 19:

Zie, Ik geef u de macht om op slangen en schorpioenen te trappen en de macht over alle kracht van de vijand; en niets zal u schade toebrengen.

LUKAS 10:19

Hij spreekt tegen Zijn discipelen. Macht over slangen en schorpioenen. Hier hebben we schorpioenensteken die aan deze sprinkhanen vastzitten. In het volgende visioen, de zesde bazuin, zijn er paarden die bijtende slangen als staart hebben. Het is natuurlijk beeldspraak, maar het gaat erom dat je hier beelden van schorpioenen en slangen hebt. Jezus zei tegen Zijn discipelen:

Ik geef jullie gezag over slangen en schorpioenen en over alle macht van de vijand.

Hij geeft aan dat schorpioenen en slangen voorbeelden zijn van de macht van de vijand, dat wil zeggen: de macht van satan. Hij zei:

Niets zal jullie op enige manier kwaad doen.

Deze beelden van slangen en schorpioenen zijn dus ongetwijfeld demonische beelden.

De sprinkhanen worden als sprinkhanen beschreven vanwege hun aantal, omdat er zo veel van hen uit de rook tevoorschijn komen. Hij had eenvoudig kunnen zeggen dat er schorpioenen waren losgelaten, maar schorpioenen zijn gewoonlijk nogal op zichzelf levende dieren. Je zou denken dat je misschien één of twee schorpioenen zou zien. Maar als je het over een sprinkhanenplaag hebt, heb je het erover dat de hele hemel verduisterd wordt. Sprinkhanen komen met miljoenen tegelijk, met tientallen miljoenen tegelijk. Wanneer er werkelijk een sprinkhanenplaag is, is de hemel letterlijk donker vanwege de dichte zwermen sprinkhanen. Het is een angstaanjagend vooruitzicht. Iedereen die in een landbouwgebied woont, weet dat je een sprinkhanenplaag niet kunt tegenhouden. Je kunt op een sprinkhaan gaan staan. Je kunt ze verpletteren. Maar als er honderd miljoen zijn en ze maar één ding voor ogen hebben, namelijk al je gewassen opeten, dan ben je ten ondergang gedoemd. Dan is het met je gedaan. Je kunt hier geen weerstand aan bieden. Ik denk dat de aanduiding dat het sprinkhanen zijn, wijst op hun enorme aantal. Het feit dat ze een steek als die van schorpioenen hebben, wijst erop dat ze mensen pijnigen en dat ze demonisch zijn, zoals schorpioenen. Schorpioenen hebben soms een steek die ernstig genoeg is om mensen te doden, maar gewoonlijk niet. De meeste schorpioenen bezorgen je alleen heel hevige pijn.

Ze zeggen dat toen de Romeinse legers Carthago in Noord-Afrika binnenvielen, de schorpioenen daar zulke hevige steken hadden dat de Romeinse soldaten huilden. Romeinse soldaten leerden om in de strijd geen krimp te geven, zelfs niet wanneer ze met zwaarden werden gestoken of opengesneden. Zo werden ze getraind. Maar toen ze door de schorpioenen in Noord-Afrika werden gestoken, huilden ze. Zo hevig was de pijn. Ze stierven niet. Zo waren de schorpioenen in dat gebied. De pijn was ondraaglijk.

17

De pijniging en het verlangen naar de dood

Het is dus een pijniging waarvoor je grote angst en vrees moet hebben, en die hevig genoeg is om je te laten wensen dat je dood was. Maar schorpioenen doden mensen gewoonlijk niet. In vers 6, waar staat:

En in die dagen zullen de mensen de dood zoeken maar die niet vinden. En zij zullen ernaar verlangen te sterven, maar de dood zal van hen wegvlugten.

OPENBARING 9:6

geloof ik dat dit min of meer impressionistisch bedoeld is, en niet dat ze echt niet zouden kunnen sterven als ze vastbesloten waren dat te doen.

De leraar bij wie ik ben opgegroeid, die een futurist was en dacht dat dit over een toekomstige grote verdrukking ging, zei: 'Stel je een tijd voor waarin je wilt sterven, maar niets wat je doet een einde aan je leven kan maken.' Hij zei: 'Stel je voor dat je jezelf met een pistool door het hoofd schiet en toch blijft leven. Je hebt geen hersenen meer, maar je zou nog steeds in leven zijn. Je kunt niet sterven.' Daarmee worden deze woorden iets letterlijker opgevat dan volgens mij de bedoeling is. Ik denk niet dat er staat dat het letterlijk onmogelijk zal zijn om te sterven. Dat je voorover van de muur van Jeruzalem zou kunnen springen, zodat je hoofd openbarst en je hersenen eruit spatten, maar dat je nog steeds in leven zou zijn. Daar gaat het niet over.

Er staat dat de omstandigheden zo slecht zouden zijn dat mensen, hoewel de meesten het niet in zich hebben om zichzelf te doden, zouden kunnen wensen dat hun leven eindigde. Maar zo gemakkelijk gaat dat niet. Zo snel gebeurt dat niet. Het is nog niet zover. Ze worden vijf maanden lang gepijnigd voordat de legers daadwerkelijk door de muren heen binnenvallen en hen doden. Ze zouden liever eerder sterven, als dat kon.

18

Oorlog, kronen en mensengezichten

De beschrijving van de sprinkhanen in vers 7 en de verzen daarna is interessant. Het kan zijn dat de afzonderlijke details een symbolische betekenis hebben, of misschien wordt er eenvoudig een werkelijk angstaanjagend beeld geschilderd. Er staat dat ze waren:

En de sprinkhanen zagen eruit als paarden die voor de oorlog gereedgemaakt zijn. En op hun koppen droegen zij kransen als van goud, en hun gezichten leken op gezichten van mensen.

OPENBARING 9:7

wat erop wijst dat ze oorlogszuchtig zijn. De demonen zijn oorlogszuchtig. Wij voeren oorlog. Paulus zei in Efeze 6:

Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

EFEZE 6:12

Er is een oorlog gaande. Ze zijn als een leger waartegen gevochten moet worden. Maar de inwoners van Jeruzalem zouden niet over de middelen beschikken om tegen hen te vechten, omdat ze Christus hadden verworpen, en alleen Hij heeft de macht om hen op afstand te houden.

Er staat:

Op hun hoofd droegen ze kronen van iets wat op goud leek.

Interessant genoeg stond er, toen de vierentwintig oudsten in hoofdstuk 4 werden beschreven, dat ze gouden kronen op hun hoofd hadden. Maar deze hebben kronen van iets wat op goud lijkt. Het is geen goud. Het is namaak. Het is folie of zoiets. Het

ziet eruit als goud en schittert als goud, maar niet alles wat schittert is werkelijk goud. Het is niet al goud wat er blinkt. Hun kronen blinken, maar ze hebben geen werkelijk gezag. Een echte gouden kroon wijst erop dat je een koning bent, dat je werkelijk gezag hebt. Deze hebben geen werkelijk gezag. Misschien matigen ze zich onrechtmatig gezag aan. Ze dragen dus geen echte kroon.

Alleen Jezus heeft alle gezag in de hemel en op aarde. De duivel heeft geen enkel gezag, maar hij zal gezag uitoefenen als hij mensen voor de gek kan houden. Als mensen blind zijn en Christus niet kennen, zullen ze zich aan satan en zijn demonen onderwerpen. Ze hebben iets wat op een gouden kroon lijkt, maar de bewoording wijst er sterk op dat die niet echt is. Het is geen echt goud. Het is iets wat op goud lijkt.

Hun gezichten waren als de gezichten van mensen. Naar alle waarschijnlijkheid duidt het feit dat ze menselijke gezichten hadden erop dat ze intelligent waren. Sommige vrouwen vinden misschien niet dat een man het beste denkbare voorbeeld van intelligentie is, maar hier worden mannen tegenover sprinkhanen gesteld, niet tegenover vrouwen. Vergeleken met sprinkhanen zijn mannen aanzienlijk rationeler. Demonen zijn rationele wezens. Het zijn niet slechts sprinkhanen of schepselen die instinctief handelen. Hun gezichten drukken intelligentie uit. Ze lijken op mensen in die zin dat ze kunnen denken en rationele wezens zijn.

Hun haar is als het haar van vrouwen. Je moet begrijpen wat dit voor iemand met een Semitische denkwereld zou betekenen. In Israël hadden vrouwen heel lang haar, hoewel ze het meestal verborgen hielden. Ze droegen het meestal opgestoken en bedekt. Als een vrouw haar haar los droeg, werd dat beschouwd als veel te vrijpostig, veel te familiair. Een vrouw die in het openbaar haar haar zichtbaar los droeg, zou waarschijnlijk als enigszins onbehoorlijk worden beschouwd, misschien een beetje verleidelijk. Mannen voelen zich aangetrokken tot het lange haar van vrouwen. Er wordt misschien mee gezegd dat dit verleidelijke geesten zijn, als vrouwen die hun haar los dragen. Ze hebben haar als dat van vrouwen, waarmee ze mensen geestelijk verleiden. Niet dat iemand die werkelijk een demon zou zien, die seksueel aantrekkelijk zou vinden. Dat wordt niet bedoeld. De beeldspraak probeert eenvoudig iets anders over te brengen, namelijk dat zoals een vrouw die haar haar los draagt als een verleidster kan worden beschouwd, zo ook deze demonen verleidende geesten zijn.

19

Leeuwentanden en ijzeren borstpantsters

Ze hebben tanden als leeuwentanden. Ze zijn woest, en ze eten mensen niet werkelijk op, want ze doden geen mensen. Zoals hun pijniging lijkt op de steek van een schorpioen, zo lijkt die misschien op de beet van een roofdier. Ze hebben borstpantsters als ijzeren borstpantsters.

Ik neem aan dat de leeuwentanden bedoeld kunnen zijn om aan satan te doen denken, vooral als 1 Petrus al vóór Openbaring geschreven was, want Petrus zegt:

Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden.

1 PETRUS 5:8

Leeuwentanden zijn er om dingen te verslinden, en satan probeert deze mensen misschien te verslinden. Daarom wordt van de demonen gezegd dat ze tanden als die van een leeuw hebben.

De ijzeren borstpantsters zouden erop duiden dat ze onoverwinnelijk zijn. De meeste soldaten hadden niet zulke sterke borstpantsters. Die zouden zeer kostbaar en zwaar zijn om te dragen. Maar als iemand een ijzeren borstpantser had, zouden de wapens van die tijd er nauwelijks doorheen kunnen dringen. Daardoor zou zo iemand in zekere zin onoverwinnelijk zijn, zoals iemand met kevlar onoverwinnelijk zou zijn in een tijd waarin nog geen pantserdoorborende kogels bestonden. Dat hun borstpantsters als ijzer zijn, lijkt te betekenen dat ze niet met menselijke middelen verslagen kunnen worden. Ze zijn als strijdrossen die komen aanstormen, maar je kunt niet tegen ze vechten. Je kunt ze niet verslaan. De mens beschikt in zichzelf niet over de middelen om de macht van satan of de demonen te overwinnen.

Ze pijnigen mensen vijf maanden lang en ze volgen de koning die waarschijnlijk satan is. Dat wijst er opnieuw op dat ze de demonische horden onder het bevel van satan zijn. Deze afschuwelijke periode van vijf maanden is wat hij als het eerste wee ziet. Eén

wee is voorbij. Zie, hierna komen nog twee weeën.

20

De zesde bazuin en het ruiterleger

Over de bijzonderheden van de volgende bazuin heb ik niet zoveel te zeggen, maar ik geloof wel dat we kunnen vaststellen waarop die betrekking heeft. In vers 13 staat:

En de zesde engel blies op de bazuin, en ik hoorde uit de vier hoorns van het gouden altaar dat vóór God stond, één stem komen. Die zei tegen de zesde engel die de bazuin had: Maak de vier engelen los die gebonden zijn bij de grote rivier, de Eufraat. En de vier engelen werden losgemaakt. Zij waren in gereedheid gehouden tegen het uur en de dag en de maand en het jaar dat zij het derde deel van de mensen zouden doden. En het aantal bereden troepen bedroeg tweemaal tienduizend maal tienduizend, en ik hoorde hun aantal. En in dit visioen zag ik de paarden en hen die erop zaten aldus: ze hadden vuurrode en blauwe en zwavelkleurige borstharnassen. En de hoofden van de paarden waren als leeuwenkoppen, en uit hun mond kwam vuur, rook en zwavel. Door deze drie werd het derde deel van de mensen gedood: door het vuur, de rook en de zwavel die uit hun mond kwam. Want hun macht ligt in hun mond en in hun staart, want hun staarten zijn als slangen, met koppen eraan, en daarmee brengen zij schade toe. En de overige mensen, die niet door deze plagen werden gedood, bekeerden zich niet van de werken van hun handen; zij bleven de demonen aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, horen of lopen. Ook bekeerden zij zich niet van hun moorden, hun tovenarij, hun ontucht en het plegen van diefstal.

OPENBARING 9:13-21

21

De bazuinen als waarschuwende oordelen

Dit laatste vers maakt heel duidelijk dat deze bazuinen waarschuwende oordelen zijn. Ze doden niet de hele bevolking. Een derde van alles wordt getroffen. Bij de eerste bazuin verbrandt een derde van de bomen. Een derde van de zee verandert in bloed, een derde van de schepen zinkt, een derde van de zeedieren sterft, een derde van de wateren wordt bitter, en een derde van de dag wordt verduisterd, en een derde van de nacht. Al die derden — de bazuinen gaan allemaal over een derde, waarvan ik zei dat het een zinnebeeld is van een aanzienlijke minderheid. Het is genoeg om echt iets duidelijk te maken. Er overleven nog altijd meer mensen dan er omkomen, maar het is beslist bedoeld om hun aandacht te trekken, om te proberen hen tot bekering te brengen, en ze bekeren zich niet.

Deze paarden die worden beschreven, hebben koppen als leeuwen en staarten als slangen. Hun staarten bijten als slangen. Hun staarten hebben koppen die bijten als slangen. De leeuwenkoppen van de paarden — je vraagt je af waarom ze paarden worden genoemd, maar dan moet je je ook afvragen waarom de eerste groep sprinkhanen wordt genoemd. In de meeste opzichten lijken ze helemaal niet op sprinkhanen, en deze lijken eigenlijk ook helemaal niet op paarden. Alleen zijn paarden in de hele Schrift een zinnebeeld van legers, van militaire macht. Daarom vertegenwoordigen de sprinkhanen waarschijnlijk een demonische invasie, en de paarden ongetwijfeld een militaire invasie. Dit zouden de Romeinen zijn, die komen en volgen op de invasie van de demonen. Jeruzalem wordt zowel geestelijk als militair aangevallen.

Uit de monden van deze paarden, bij wijze van spreken — eigenlijk uit hun leeuwenmonden — komen vuur, rook en zwavel. Er staat dat een derde van de mensheid wordt gedood door het vuur, de rook en de zwavel. Ik kan me voorstellen dat veel mensen door vuur omkomen, en zelfs door rook, want als een gebouw in brand staat, sterven de meeste mensen niet doordat ze verbranden, maar door het inademen van rook. Maar zwavel? Brimstone betekent zwavel. Je moet je afvragen: hoe doodt zwavel mensen? Ik denk dat we misschien moeten begrijpen dat vuur en zwavel symbolisch zijn. Maar waarvan? Vuur en zwavel worden een aantal keer genoemd in

het boek Openbaring. Ik denk dat we de verwijzing naar vuur en zwavel het best kunnen begrijpen als beeldspraak die doet denken aan Sodom en Gomorra. Het zijn Sodom en Gomorra die door vuur en zwavel vergingen, en ongetwijfeld ook door rook. Want er staat dat Abraham de volgende dag de rook van de stad zag opstijgen als de rook van een grote oven. Dus vuur, zwavel en rook verwoestten Sodom en Gomorra.

22

Jeruzalem als Sodom en Egypte

Jeruzalem wordt in Openbaring Sodom genoemd. Denk aan hoofdstuk 11, vers 8. Er staat:

En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die in geestelijke zin genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere werd gekruisigd.

OPENBARING 11:8

Dat is duidelijk Jeruzalem. Er staat dat het geestelijk Sodom en Egypte wordt genoemd. Dat betekent dat de verwoesting van Jeruzalem wordt beschreven met zinnebeelden die doen denken aan de verwoesting van Sodom, en ook met zinnebeelden die de verwoesting van Egypte voorstellen. Dat zouden natuurlijk de plagen zijn. De plagen in Openbaring zijn echo's van de Egyptische plagen.

In de symboliek van het boek is er een stad, Jeruzalem, die symbolisch met Sodom wordt vergeleken en symbolisch met Egypte wordt vergeleken, en de oordelen zijn symbolisch vergelijkbaar. Dat wil zeggen dat hier niet werkelijk sprake is van echt vuur en echte zwavel. De verwoesting van de stad wordt veeleer vergeleken met de verwoesting van Sodom en Gomorra, waarschijnlijk in beginsel, niet qua vorm, niet wat betreft de feitelijke manier waarop het gebeurde. God heeft Jeruzalem niet op deze manier verwoest, en voor zover wij weten heeft Hij nooit een andere stad dan Sodom en Gomorra en de drie steden die daarbij hoorden op deze manier verwoest. Maar het is symbolisch. Het doet denken aan de verwoesting van Sodom. Het wordt gezien als een goddelijk oordeel. Het is een goddelijk oordeel dat ongeveer een derde van de

mensheid wegvaagt. Maar het neemt de vorm aan van paarden. Gods oordeel komt door middel van een leger, door middel van een militaire invasie. Ik denk dat dit hier wordt gesuggereerd.

23

Tweehonderd miljoen en de Chinese uitleg

Nu wil ik iets zeggen over het aantal hiervan. Er staat in vers 16:

Het aantal ruiters in het leger was tweehonderd miljoen; ik hoorde hoeveel het er waren.

Tweehonderd miljoen zou, als het een letterlijk getal is, een ongelooflijk groot leger zijn. Zo'n leger zou in de oudheid nooit hebben kunnen bestaan, en zelfs vandaag zou je nauwelijks verwachten dat zo'n leger zou bestaan. Behalve dan vanwege het feit waarop Hal Lindsey graag wees wanneer hij hierover sprak: Mao Tse-Tung had opgeschept dat China in staat was een leger van tweehonderd miljoen man op de been te brengen, precies het aantal dat de Bijbel noemt. Het toeval was onweerstaanbaar voor de aanhangers van de bedelingenleer. Dit verwijst duidelijk naar Chinese legers die aanvallen in de slag van Armageddon.

Natuurlijk hebben we hier nog niet over de slag van Armageddon gelezen. Deze paarden zouden dezelfde kunnen zijn als de paarden die in hoofdstuk 16 verschijnen. Daar wordt een veldslag beschreven die de slag van Armageddon wordt genoemd, of de slag van de grote dag van God de Almachtige. Deze vindt plaats bij Megiddo, oftewel Armageddon. In hoofdstuk 16 lezen we ook dat de rivier de Eufraat opdroogt om de weg vrij te maken voor de koningen uit het oosten. Dus vanuit ons gezichtspunt, aangezien men Johannes ziet alsof hij zich in Amerika bevindt: welk land ligt voor ons verder naar het oosten dan China? En het feit dat er tweehonderd miljoen soldaten zijn, sluit naadloos aan bij de grootspraak van Mao Tse-Tung. Daarom zien de aanhangers van de bedelingenleer het als bijna onmogelijk om deze identificatie te weerstaan.

24

De Eufraat en de val van het nieuwe Babylon

Maar zoals ik eerder heb gezegd, denk ik dat het opdrogen van de rivier de Eufraat om de weg vrij te maken voor de koningen uit het oosten, een beeld is van de Perzen die Babylon veroveren. Het staat in de context van de val van Jeruzalem, die met de val van Babylon wordt vergeleken. Bedenk hoe vaak er in Openbaring staat:

En een andere engel volgde, die zei: Zij is gevallen, zij is gevallen, Babylon, de grote stad, omdat zij alle volken van de wijn van de toorn van haar hoererie heeft laten drinken.

OPENBARING 14:8

die grote hoer van Babylon. Hoe is Babylon gevallen? De Perzen — de koningen uit het oosten dus, niet de Chinezen — legden de rivier de Eufraat droog en trokken onder de muur van Babylon door. Het opdrogen van de rivier de Eufraat om de weg vrij te maken voor de koningen uit het oosten verwijst dus niet naar China. Het verwijst naar een historische gebeurtenis die in beginsel overeenkomt met wat hier gebeurt: de val van een nieuw Babylon.

Jeruzalem is het nieuwe Egypte, en daarom zijn de plagen als de plagen van Egypte. Het is het nieuwe Sodom, dus wordt zijn verwoesting in de beeldspraak vergeleken met die van Sodom. Het is het nieuwe Babylon. Daarom wordt zijn verwoesting in de beeldspraak vergeleken met de val van het oude Babylon. De oordelen uit de oudheid over Egypte, Sodom, Babylon en zelfs Jericho worden hierop toegepast. Alleen al het gebruik van zeven bazuinen doet namelijk denken aan Jozua en de zeven priesters met de zeven bazuinen die klonken en de muren van Jericho deden vallen. Het is duidelijk dat Jeruzalem wordt vergeleken met allerlei heidense machten, heidense steden en landen waarover God in het verleden het oordeel heeft voltrokken.

In het verleden oordeelde God al die machten ter wille van Israël. Maar nu is Israël even slecht geworden als zij, en nu oordeelt Hij hen als bewijs van Zijn consequentheid. Hij oordeelde die goddeloze volken toen zij zo goddeloos waren. Wanneer Israël zo goddeloos wordt, oordeelt Hij hen op dezelfde wijze. De

overeenkomst met de val van Jericho, de val van Sodom, de val van Egypte en de val van Babylon brengt dus de gedachte over dat Jeruzalem geworden is wat al die volken waren. Al die volken werden vanwege hun goddeloosheid door God vernietigd. Nu is Jeruzalem even goddeloos geworden en oordeelt God ook over haar. Alle beeldspraak uit deze historische oordelen wordt gebruikt om de Joden te beschamen, die dachten dat zij een beter volk waren. Maar zij zijn niet beter, en daarom is hun oordeel ook niet beter. En zo komen we bij deze paarden en dit grote leger. Ik vat dit op als de Romeinse legers. Maar de Romeinse legers telden natuurlijk geen tweehonderd miljoen man. Dat klopt. Maar ik ben van mening dat van de getallen in Openbaring in veel gevallen, zo niet in de meeste gevallen, kan worden aangetoond dat ze symbolisch zijn en geen statistische gegevens.

25

De symboliek van de enorme legermacht

In dit specifieke geval staat er in vers 16:

Het waren er 200 miljoen, en ik hoorde hoeveel het er waren.

Je zou kunnen denken dat hiermee wordt benadrukt dat dit een letterlijk getal is, omdat hij het getal hoorde noemen. Maar als je terugkijkt naar hoofdstuk 7, waar het overblijfsel wordt verzegeld om gered te worden, staat er in Openbaring 7:4:

En ik hoorde het aantal van hen die verzegeld waren:
honderdvierenveertigduizend waren er verzegeld uit alle
stammen van de Israëlieten.

OPENBARING 7:4

Dat zijn twaalfduizend uit deze stam, twaalfduizend uit die stam, enzovoort.

Mensen kunnen dit letterlijk opvatten als ze dat willen. Maar naar mijn idee is de symmetrie te groot om dit als letterlijk te beschouwen: letterlijk twaalfduizend mannen uit elk van de twaalf stammen. God zou het kunnen doen, tenminste, als Hij tegenwoordig twaalf stammen zou kunnen vinden. De Joden bestaan niet eens meer

als twaalf stammen. De tien stammen in het noorden zijn grotendeels opgegaan. En degenen die in Juda zijn opgegaan, hebben voor het grootste deel hun stamidentiteit verloren. Niet allemaal. Er zijn enkele Joodse namen waarin nog iets van de herinnering aan hun afstamming van een bepaalde stam bewaard is gebleven. Dat was zo in de tijd van Jezus, en het is zelfs nu nog zo. Als je iemand ontmoet die Cohen heet: het woord Cohen betekent priester. Het lijkt duidelijk dat er onder de voorouders van die persoon Leviëten waren, mensen uit de stam Levi. Er zijn ongetwijfeld andere Joodse namen waarvan de betekenis nog iets over hun afstamming van een bepaalde stam verraaft, maar er bestaan geen afzonderlijke stammen meer.

Toen Jeruzalem viel, gingen alle geslachtsregisters samen met de stad in vlammen op. Sinds die tijd hebben de Joden daarom geen gezaghebbende registers meer waarmee ze zelfs maar kunnen vaststellen uit welke stam ze afkomstig zijn. Dus wanneer er staat dat er twaalfduizend uit deze stam en twaalfduizend uit die stam zijn, geloof ik dat dit eenvoudigweg uitvoerig aangeeft dat het om een groot aantal mensen uit het overblijfsel van alle stammen gaat, of uit Israël in het algemeen.

Wanneer hij zegt:

Het waren er tweehonderd miljoen, en ik hoorde hoeveel het er waren,

denk ik niet dat hij zegt dat dit een letterlijk getal is. Hij zei tweemaal:

Ik hoorde tweemaal om hoeveel het ging: eerst om honderdvierenveertigduizend en hier om een leger van tweehonderd miljoen. Ik denk niet dat een van beide naar letterlijke aantallen verwijst, maar jij kunt ze letterlijk opvatten als je dat wilt. Als dat zo is, kunnen het niet de Romeinse legers zijn. De Romeinen hadden geen tweehonderd miljoen soldaten. Maar ik denk niet dat het nodig is om het zo op te vatten. Ik denk dat het getal bedoeld is als een zinnebeeld van een overweldigend, onoverwinnelijk leger dat de Joden, of wie er ook door hen werd aangevallen, nooit zouden kunnen hopen terug te drijven.

Op sommige bijzonderheden hierover kan ik geen commentaar geven. Ik weet niet waarom de muilen als die van leeuwen zijn of waarom de staarten als slangen zijn. Ik kan alleen zeggen dat deze beide beelden soms voor satan worden gebruikt. Misschien

wordt ermee gezegd dat, hoewel het oordeel van God afkomstig is, waarbij het vuur en de zwavel aan Gods oordeel over Sodom doen denken, het uitvoerende middel een leger is dat meer door satan dan door God wordt geïnspireerd.

God gebruikt de mensen van satan vaak om een oordeel te voltrekken. Zo gebruikte Hij in het Oude Testament de Assyriërs om Samaria te verwoesten en de Babyloniërs om Juda te verwoesten. Dat waren de mensen van de duivel. Dat waren aanbidders van andere goden. Maar God gebruikte hen omdat Hij soeverein is en kan doen wat Hij wil.

26

Het tussenspel vóór de zevende bazuin

We verwachten nu te lezen dat de zevende bazuin klinkt, maar opnieuw gebeurt dat niet. Toen we verwachtten te zien dat het zevende zegel werd verbroken, gebeurde dat ook niet. Hoofdstuk 7 vormde een tussenspel tussen het zesde en het zevende zegel. Zo hebben we ook een tussenspel tussen de zesde en de zevende bazuin. We hebben over de zesde bazuin gelezen, maar we zullen pas over de zevende bazuin lezen wanneer we bij hoofdstuk 11 vers 15 komen, waar staat:

En de zevende engel blies op de bazuin, en er klonken luide stemmen in de hemel, die zeiden: De koninkrijken van de wereld zijn van onze Heere en van Zijn Christus geworden, en Hij zal Koning zijn in alle eeuwigheid.

OPENBARING 11:15

Let op wat er gebeurt wanneer de zevende bazuin klinkt. Naast de aankondiging dat Christus nu de Koning van elk koninkrijk is geworden, staat er:

En de vierentwintig ouderlingen, die voor God op hun troon zitten, wierpen zich met hun gezicht ter aarde en aanbaden God, en zeiden: Wij danken U, Heere, God de Almachtige, Die is en Die was en Die komt, omdat U Uw grote kracht ter hand hebt genomen en Koning geworden bent. En de volken zijn toornig geworden, en Uw toorn is gekomen en daarmee ook het tijdstip voor de doden om geoordeeld te worden, en om het loon te geven aan Uw dienstknechten, de profeten, en aan de heiligen en aan hen die Uw naam vrezen, de kleinen en de groten, en om hen te vernietigen die de aarde vernietigden.

OPENBARING 11:16-18

Dit is de zevende bazuin. Er zijn bepaalde preteristen die geloven dat dit eenvoudigweg over de verwoesting van Jeruzalem gaat. Wanneer er staat dat de volken toornig waren en dat het tijd is voor God om de doden te oordelen, betekent dat alleen maar dat het tijd is voor God om de doden in het gelijk te stellen. Dat wil zeggen, de dode martelaren werden door de val van Jeruzalem in het gelijk gesteld, omdat Jeruzalem hun bloed had vergoten, zoals Jezus zei:

opdat over u al het rechtvaardige bloed zal komen dat vergoten is op de aarde, vanaf het bloed van de rechtvaardige Abel tot het bloed van Zacharia, de zoon van Berechja, die u gedood hebt tussen de tempel en het altaar.

MATTHEÛS 23:35

De spreker leest hier 'het land' waar de aangehaalde HSV 'de aarde' heeft. Op grond van die alternatieve vertaling begrijpt hij dit als het vernietigen van de Joden die het land door hun zonden hadden verontreinigd, enzovoort.

De meeste preteristen voeren het argument aan dat de zevende bazuin eenvoudigweg nog een beschrijving is van de ondergang van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus. Misschien zal het je verbazen te horen dat ik het niet zo zie. Ik begrijp hoe mensen het zo kunnen zien en ik kan niet bewijzen dat ze ongelijk hebben. Maar ik heb mijn redenen en die zal ik geven. Ik geloof niets zonder reden. Misschien geloof ik sommige dingen zonder redenen die anderen als afdoende zouden beschouwen, maar ik geloof niets zonder redenen die ik zelf afdoende vind.

27

De zevende bazuin als wederkomst

Ik geloof dat dit de wederkomst van Christus is, dat dit het einde van de wereld is, het oordeel, de opstanding, enzovoort. Dat lijkt misschien echt inconsequent voor iemand die, zoals ik, een preterist is. Maar direct na hoofdstuk 11 gaan we weer terug naar het begin. Hoofdstuk 12 gaat over de geboorte van Jezus. Het is alsof eerst de verwoesting van Jeruzalem wordt behandeld en er daarna een lange tussenperiode wordt gegeven. Vervolgens zie je wat volgens mij de wederkomst van Christus is.

Je mag het gerust anders zien. Maar ik zal je mijn redenen vertellen. Zelfs nadat je mijn redenen hebt gehoord, mag je het nog steeds anders zien. Ik geloof dat de vraag die mensen van nature stellen wanneer ze over dit catastrofale oordeel over Jeruzalem lezen, deze is: „Is dat dan het einde van de wereld?” Zo klinkt het wel. Het wordt in zulke catastrofale bewoordingen beschreven. En als Israël eenmaal is weggenomen, wat blijft er dan nog over? Dit is Gods oude, eeuwige volk. Hoe zou het vernietigd kunnen worden zonder dat dit het einde van de wereld is?

Het antwoord van Openbaring luidt: „Niet helemaal. Er komt nog meer, maar het einde van de wereld zal komen.” Toen Jezus over de verwoesting van Jeruzalem sprak, zei Hij:

Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn.

MATTHEÛS 24:34

Daarna zei Hij:

De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen zeker niet voorbijgaan.

MATTHEÛS 24:35

Hoewel veel preteristen het niet met mij eens zouden zijn, geloof ik dat Jezus Zijn blik in Mattheüs 24 vervolgens verlegt naar het einde van de wereld en de wederkomst van Christus. Vanuit Jezus' gezichtspunt was het einde van Jeruzalem het eerstvolgende grote oordeel. Daarna zal het volgende grote oordeel bij de wederkomst van Christus plaatsvinden. De tussenperiode tussen die twee wordt niet overgeslagen. Volgens mij wordt er op een tussenperiode gezinspeeld. En ik denk dat we daarover zullen lezen in hoofdstuk 10 en het eerste gedeelte van hoofdstuk 11, voordat de zevende bazuin wordt geblazen.

Ik wil je eraan herinneren dat we, toen de zegels werden verbroken, veel redenen hadden om te geloven dat we over de verwoesting van Jeruzalem lazen, toen we Schrift met Schrift vergeleken. We zagen dat het overblijfsel van de Joden, de 144.000, werd gespaard. Maar daarna werd er gekeken naar de ontelbare menigte heidenen die behouden zouden worden, wat verder lijkt te kijken dan de val van Jeruzalem. Nadat Jeruzalem is gevallen, gaat de evangelieverkondiging uit naar de hele wereld. Die ontelbare menigte heidenen uit elke natie, elk volk en elke taal vertegenwoordigt het tijdperk van de gemeente.

Johannes — of de Heilige Geest, geloof ik — zegt dat de volgende grote gebeurtenis voor de lezers van Johannes de verwoesting van Jeruzalem is. Maar het is niet het einde van de wereld. Er zal echter wel een einde van de wereld komen.

Maar die dag en dat uur is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, maar alleen aan Mijn Vader.

MATTHEÛS 24:36

Maar ook daar zal ik je iets over vertellen, voor het geval je je afvraagt: „Is dit het einde van de wereld?” Nee, er zal ook een inzameling van al deze heidenen plaatsvinden. Er zal een onbepaalde tijd liggen tussen de verwoesting van Jeruzalem en het einde van de wereld. Dat komt nu, geloof ik, aan de orde.

Zoals ik al zei, heb ik daar redenen voor. Het klinkt misschien als een krankzinnige theorie, maar laat me je vertellen waarom. In hoofdstuk 10 komen we bij een overgang. Ik wil hoofdstuk 10 behandelen. Dat is een kort hoofdstuk van slechts 11 verzen. Ik vat het op als een overgang tussen wat we tot nu toe hebben bekeken, wat volgens mij aan de ene kant het oordeel over Jeruzalem is, en een behandeling van de periode vanaf de verwoesting van Jeruzalem tot aan de daadwerkelijke zevende bazuin, tot aan het einde van de wereld.

Denk eraan dat Paulus zei:

in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden.

1 KORINTHE 15:52

Wij die leven en overblijven, zullen veranderd worden. Hij zei:

We zullen niet allemaal sterven, maar we zullen wel allemaal veranderd worden. En:

De trompet zal klinken, de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt en wij zullen veranderd worden.

Hij zei dat dit bij de laatste bazuin gebeurt.

Paulus dacht waarschijnlijk niet aan Openbaring, aangezien het niet waarschijnlijk is dat Openbaring al geschreven was toen Paulus 1 Korinthe schreef. Maar het is mogelijk dat de vroege gemeente de term „laatste bazuin” in algemene zin gebruikte, zoals Paulus dat deed. Daarom kon van hen verwacht worden dat zij, toen dit visioen werd gegeven, de laatste bazuin als de zevende zouden herkennen.

28

De symbolische periode van drieënhalf jaar

Maar dit is het punt: hier wordt een nieuwe profetie gegeven, en die wordt aangekondigd door dit visioen aan het begin van hoofdstuk 10. Wat we zullen ontdekken, is dat er in de hoofdstukken 11, 12 en 13 een aantal verwijzingen voorkomt naar een tijdsperiode die wordt weergegeven als drieënhalf jaar. Ik heb het niet zo ingedeeld, dus neem het mij niet kwalijk. Je zou niet verwachten dat de zevende bazuin precies midden in dit gedeelte valt. Er staat feitelijk niet „drieënhalf jaar”. Er worden verschillende dingen gezegd. Er staat 1.260 dagen. Dat is drieënhalf jaar. Of er staat 42 maanden. Dat is ook drieënhalf jaar. Of er staat:

En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd, buiten het gezicht van de slang.

OPENBARING 12:14

Dat is eveneens drieënhalf jaar. Deze drie aanduidingen — 1.260 dagen, 42 maanden en een tijd, tijden en een halve tijd — zijn allemaal verschillende manieren om over dezelfde tijdsduur te spreken: drieënhalf jaar.

Om de een of andere reden spreekt Openbaring, naast de andere vreemde dingen in het boek, merkwaardig genoeg niet steeds op dezelfde manier over deze tijd. Soms wordt het aantal dagen genoemd, soms het aantal maanden en soms het aantal tijden. Als een tijd een jaar is, dan is één tijd één jaar, betekent ‘tijden’ nog eens twee jaar en is een halve tijd een halfjaar. Dat is drieënhalf jaar. Deze verschillende termen worden in de hoofdstukken 11, 12 en 13 door elkaar gebruikt.

Die tijdsperiode wordt buiten deze hoofdstukken niet genoemd. De hoofdstukken 11, 12 en 13 vormen als het ware een afzonderlijke eenheid die over deze tijdsperiode spreekt. Vóór hoofdstuk 11 lees je niet over een periode van drieënhalf jaar. Na hoofdstuk 13 lees je niet over een periode van drieënhalf jaar. Maar binnen die drie hoofdstukken wordt die vijfmaal genoemd. Het is duidelijk dat dit gedeelte, de

hoofdstukken 11 tot en met 13, gaat over een tijdsperiode die symbolisch wordt vergeleken met een periode van drieënhalf jaar. Van vier verschillende dingen wordt gezegd dat ze gedurende die tijd plaatsvinden.

29

Vier gebeurtenissen tijdens de 42 maanden

In hoofdstuk 11 zullen we zien dat de heidenen Jeruzalem gedurende die tijd vertrappen. Openbaring 11:2 zegt:

Maar laat de buitenste voorhof van de tempel erbuiten en meet die niet, want die is aan de heidenen gegeven. En zij zullen de heilige stad vertrappen, tweeënveertig maanden lang.

OPENBARING 11:2

Jeruzalem zal dus 42 maanden lang door heidenen vertrapt worden.

Misschien herinner je je dat Jezus in Lukas 21 zei dat, wanneer de Romeinen Jeruzalem zouden verwoesten:

En zij zullen vallen door de scherpste van het zwaard en in gevangenschap weggevoerd worden onder alle heidenen. En Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt worden, totdat de tijden van de heidenen vervuld zullen zijn.

LUKAS 21:24

De tijd vanaf het jaar 70 na Christus tot aan het einde van de tijden van de heidenen wordt hier 42 maanden genoemd, wat volgens mij symbolisch is.

Dan hebben we de twee getuigen die profeteren, en ook zij profeteren even lang. In Openbaring 11:3 staat:

En Ik zal Mijn twee getuigen macht geven, en zij zullen,
in rouwkleding gekleed, twaalfhonderdzestig dagen
lang profeteren.

OPENBARING 11:3

Dat is hetzelfde als 42 maanden. We hebben dus het vertrappen van Jeruzalem door de heidenen gedurende deze tijdsperiode. We hebben het getuigenis van de twee getuigen. Ik zal je alvast vertellen dat zij volgens mij de gemeente zijn. Ook hun getuigenis duurt deze hele periode.

Dan zien we in hoofdstuk 12 dat de vrouw de woestijn in vlucht en daar gedurende dezelfde tijd door God wordt onderhouden. In vers 6 van hoofdstuk 12 staat:

En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had,
die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar
daar zou voeden twaalfhonderdzestig dagen.

OPENBARING 12:6

Evenzo staat er in vers 14 dat zij in de woestijn wordt onderhouden:

En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend
gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats,
waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd, buiten
het gezicht van de slang.

OPENBARING 12:14

Deze tijdsperiode van drieënhalf jaar is dus ook de tijd waarin God voor de vrouw en de rest van haar nageslacht in de woestijn zorgt, nadat zij daarheen is gevlucht.

Dan komt in hoofdstuk 13 het beest op. In vers 5 van hoofdstuk 13 staat:

En het werd een mond gegeven om grote woorden en godslasteringen te spreken, en het werd macht gegeven om dit tweeënveertig maanden lang te doen.

OPENBARING 13:5

Dus de duur van de godslasteringen van het beest, de duur waarin de vrouw in de woestijn wordt beschermd, de duur waarin de heidenen Jeruzalem vertrappen, en de duur van de bediening van de twee getuigen worden allemaal voorgesteld als dezelfde tijdsduur. En die tijd beschouw ik als symbolisch.

De duidelijkste aanwijzing om welke tijd het hier gaat, is de allereerste verwijzing ernaar, waar staat dat de heidenen Jeruzalem 42 maanden lang zullen vertrappen. Jezus heeft ons al verteld dat dit duurt vanaf het moment waarop Jeruzalem in het jaar 70 na Christus wordt verwoest, totdat de tijden van de heidenen vervuld zijn. Dus mijn vermoeden — en het is een beredeneerd vermoeden — is dat de 42 maanden de tijd voorstellen vanaf de verwoesting van Jeruzalem tot het einde van de tijden van de heidenen. Dat beschouw ik als het einde van het tijdperk, dat eindigt met de wederkomst van Christus. Ik denk niet dat ik tot nu toe ergens een gedachtesprong maak.

Wat ik opper, is dat dit afzonderlijke gedeelte, de hoofdstukken 11 tot en met 13, waarin over deze tijdsperiode wordt gesproken, een kleinere profetie binnen de grotere profetie van het boek Openbaring is. Die kleinere profetie wordt in hoofdstuk 10 ingeleid. Laat me dit hoofdstuk snel doornemen.

30

De sterke engel en het geopende boekje

In hoofdstuk 10, vers 1, staat:

En ik zag een andere sterke Engel uit de hemel afdalen. Hij was bekleed met een wolk en boven Zijn hoofd was een regenboog. Zijn gezicht was als de zon, en Zijn voeten waren als zuilen van vuur.

OPENBARING 10:1

Sommigen zeggen dat dit naar Christus verwijst. Dat zou kunnen. Het maakt niet uit of dat zo is of niet. De identiteit van de boodschapper is niet zo belangrijk als wat er gebeurde.

En Hij riep met een luide stem, zoals een leeuw brult. Toen Hij geroepen had, lieten de zeven donderslagen hun stemmen horen. En toen de zeven donderslagen hun stemmen hadden laten horen, stond ik op het punt die woorden op te schrijven. Maar ik hoorde een stem uit de hemel tegen mij zeggen: Verzegel wat de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf het niet op.

OPENBARING 10:3-4

En de Engel Die ik op de zee en op de aarde zag staan, hief Zijn hand op naar de hemel, en Hij zwoer bij Hem Die leeft in alle eeuwigheid, Die de hemel heeft geschapen met wat daarin is, de aarde met wat daarop is en de zee met wat daarin is, dat er geen tijd meer zou zijn.

OPENBARING 10:5-6

De zevende bazuin klinkt pas in vers 15 van hoofdstuk 11. Hier gaat het kennelijk om de dagen die aan het blazen van die bazuin voorafgaan, wanneer de zevende engel op het punt staat te blazen,

Maar in de dagen van de stem van de zevende engel, wanneer die op de bazuin zal blazen, zal ook het geheimenis van God volbracht worden, zoals Hij aan Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft.

OPENBARING 10:7

Toen sprak de stem die ik uit de hemel had gehoord opnieuw tot mij en zei:

En de stem die ik uit de hemel gehoord had, sprak opnieuw met mij en zei: Ga, neem het boekje dat geopend ligt in de hand van de Engel Die op de zee en op de aarde staat.

OPENBARING 10:8

En ik ging naar de engel en zei tegen hem:

En ik ging naar de Engel toe en zei tegen Hem: Geef mij dat boekje. En Hij zei tegen mij: Neem het en eet het op, en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing.

OPENBARING 10:9

En hij zei tegen mij:

Pak het aan en eet het op; je krijgt er buikpijn van, maar in je mond zal het zo zoet zijn als honing.

En ik nam het boekje uit de hand van de Engel en at het op, en het was in mijn mond zoet als honing, maar toen ik het opgegeten had, werd mijn buik bitter.

OPENBARING 10:10

En Hij zei tegen mij:

En Hij zei tegen mij: U moet opnieuw profeteren over vele volken, naties, talen en koningen.

OPENBARING 10:11

31

Het boekje als een nieuwe, kleine profetie

Dit eten van dit boek doet denken aan Ezechiël. In Ezechiël hoofdstuk 3 zag hij een profetie die op een boekrol geschreven stond, en hem werd gezegd dat hij die moest opeten. Ook die was zoet in zijn mond, maar later voelde hij als gevolg daarvan bitterheid. Dit is duidelijk een van de vele oudtestamentische beelden uit het boek Ezechiël die hier terugkeren.

Maar Johannes eet de profetie op, wat betekent dat die zijn volgende opdracht wordt. Nu moet hij opnieuw profeteren, in vers 11. Dit boekje stelt een andere profetie voor, maar het is een kleine profetie. Er wordt nadrukkelijk gezegd dat het een klein boekje is. Van het boek met de zeven zegels wordt de omvang niet genoemd. De omvang ervan is niet van belang. Maar van dit boek wordt herhaaldelijk gezegd dat het een boekje is. Dit is een kleiner boek, een kleinere profetie. Het gaat niet over minder belangrijke zaken, maar het zal niet zoveel ruimte, niet zoveel bladzijden in beslag nemen. Het is klein.

Ik geloof dat het boekje bestaat uit de hoofdstukken 11, 12 en 13, die toevallig precies in het midden van het grotere boek staan. Ik geloof dat dit gedeelte, waarin over de periode van 42 maanden, de periode van drieënhalf jaar, wordt gesproken, gaat over wat er gebeurt tussen de val van Jeruzalem, waar we bij de zesde bazuin aan toe waren gekomen, en het einde van de wereld en de wederkomst van Christus, waar we bij de zevende bazuin aan toekomen.

Dit tussenspel tussen de zesde en de zevende bazuin is het tussenspel tussen het jaar 70 na Christus en de wederkomst van Christus. En inmiddels weten we natuurlijk dat dit bijna 2000 jaar is geweest. Ik geloof dat het die periode is waarnaar symbolisch wordt verwezen als een periode van drieënhalf jaar. Uiteindelijk zullen we bespreken waarom dat getal is gekozen. Ik zal er meer over zeggen wanneer we bij hoofdstuk 11 komen.

Maar laat me mijn stelling vanuit hoofdstuk 10 verdedigen: dat dit een overgang is naar een ander kort gedeelte, dat wordt voorgesteld als het boekje. Dit boekje stelt in wezen voor wat we het tijdperk van de gemeente zouden kunnen noemen, vanaf het jaar 70 na Christus tot het einde van de wereld, tot de komst van Christus.

Ik ken geen enkel commentaar dat deze opvatting huldigt, dus dit is mijn eigen mening. Maar ik ken ook geen enkele commentator die iets redelijkers over dit onderwerp te zeggen heeft. Laat me je dus vertellen hoe ik tot deze mening ben gekomen.

Ten eerste zag ik dat tegen Johannes werd gezegd dat hij opnieuw zou profeteren. Hij heeft al die tijd geprofeteerd. Hij heeft een tweede profetie. Die wordt voorgesteld door een klein boek. Het is een kleinere profetie. Zoals hij in vers 11 zei, gaat die over vele volken, naties, talen en koningen. Daarmee staat ze in contrast met het onderwerp van de grotere profetie. De grotere profetie gaat over Jeruzalem en zijn val. Deze kleinere profetie bestrijkt een breder terrein. Ze gaat over dingen die internationaal gebeuren. Het tijdperk van de gemeente is de tijd waarin het evangelie uitgaat naar elke natie, elk koninkrijk en elke taal. Daarom zal deze profetie de wereld omvatten, niet alleen Jeruzalem, maar alle naties.

Dit blijkt ook uit het feit dat over de engel wordt gezegd dat hij één voet op het land en één voet op de zee heeft. Dat wordt tweemaal vermeld. Het land stelt doorgaans Israël voor. De zee stelt de heidenwereld voor. Het wijst er daarom op dat de belangen van deze engel zich tot buiten de grenzen van Israël uitstrekken, ook tot de heidenwereld. In vers 11 wordt heel duidelijk gezegd dat dit inderdaad zo is.

Deze kleine profetie, dit boekje, gaat dus over internationale aangelegenheden. Dat is ongetwijfeld bedoeld als een scherp contrast met het grotere boek, het boek Openbaring, dat grotendeels over de val van Jeruzalem gaat.

32

De verzegelde boodschap van de donderslagen

Er is hier nog iets meer, want er staat dat hij sprak en dat, toen hij sprak, in vers 3 zeven donderslagen hun stemmen lieten horen. Er wordt ons nooit verteld wat ze zeiden. De reden daarvoor is dat tegen Johannes werd gezegd dat hij het moest verzegelen. Hij mocht het niet opschrijven. Ik ga de inhoud van de zeven donderslagen, de stem van deze engel, vereenzelvigen met de inhoud van het boekje zelf.

Je hoeft me hierin niet te volgen, maar ik wil opperen dat wat deze engel te zeggen had hetzelfde is als wat hij had opgeschreven, of wat geschreven stond in het boek dat hij open voor zich hield. Misschien las hij het boek voor. Het boek lag geopend in zijn hand en de zeven donderslagen stellen de boodschap voor die deze engel bracht. Maar van deze boodschap wordt uitdrukkelijk gezegd dat ze verzegeld moest worden. Dat is interessant wanneer je bedenkt dat van het boek Openbaring in het algemeen wordt gezegd dat het niet verzegeld moet worden. Waarom? In Openbaring 22:10 zegt het boek Openbaring met betrekking tot het boek als geheel:

En hij zei tegen mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij.

OPENBARING 22:10

Tegen Daniël werd in Daniël hoofdstuk 12 gezegd dat hij zijn boek moest verzegelen, omdat de tijd niet nabij was. Toen Daniël de engel om meer informatie vroeg, zei de engel:

Ga heen, Daniël. Het is verzegeld tot de tijd van het einde. Je zult oud worden en bij je vaderen begraven worden. Er zal nog lange tijd verstrijken, maar aan het einde van de dagen zal dit van belang zijn. Je hoeft nu dus niet meer te weten. Verzegel dit boek.

DANIËL 12:9-13

Wanneer een profetie werd verzegeld, was dat omdat ze niet onmiddellijk van belang was. Haar vervulling lag verder in de toekomst. Openbaring 22:10 zegt dat het boek Openbaring in het algemeen geen vervulling heeft die pas in de verre toekomst ligt. De tijd was nabij, dus verzegel het boek niet, zei de engel. Maar dit boek wordt in zekere zin wel verzegeld, in tegenstelling tot het boek als geheel. Dat wijst er misschien op dat de profetieën ervan zich verder in de toekomst uitstrekken dan de inhoud en het onderwerp van het boek Openbaring als geheel.

Met andere woorden, precies in het midden van het boek Openbaring hebben we een tussengedeelte dat antwoord geeft op vragen die vanzelf zouden opkomen. We hebben het einde van Jeruzalem gezien. Wat betekent dat? Wat kondigt dat aan? Is dat het einde van de wereld? Zit hierin iets wat voor de rest van ons van belang is? Het antwoord is: ja, zeer zeker. Na de val van Jeruzalem is er deze periode die symbolisch drieënhalf jaar wordt genoemd, waarin zeer belangrijke dingen gebeuren. Die periode omspannt de tijd tussen het jaar 70 na Christus en het einde van de wereld.

Openbaring 10:7 zegt:

Maar in de dagen van de stem van de zevende engel, wanneer die op de bazuin zal blazen, zal ook het geheimenis van God volbracht worden, zoals Hij aan Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft.

OPENBARING 10:7

Wat is het geheimenis van God? Het woord 'geheimenis' wordt vrij vaak gebruikt in de geschriften van Paulus. Paulus heeft dit niet geschreven, dus het wordt hier misschien niet op dezelfde manier gebruikt. Maar Paulus gebruikt die term heel consequent voor één ding: de gemeente.

In Efeze hoofdstuk 3 bijvoorbeeld, slechts één van de vele plaatsen waar Paulus over het geheimenis spreekt, en hij bedoelt er nooit iets anders mee, staat in Efeze 3:3:

dat Hij mij door openbaring dit geheimenis bekendgemaakt heeft (zoals ik eerder in het kort geschreven heb;

EFEZE 3:3

Wat is het geheimenis?

namelijk dat de heidenen mede-erfgenamen zijn en tot hetzelfde lichaam behoren en mededeelgenoten zijn van Zijn belofte in Christus, door het Evangelie,

EFEZE 3:6

De heidenen zouden samen met de Joden, met het overblijfsel van Israël, mede-erfgenamen zijn in het lichaam van Christus. De vereniging van Jood en heiden in het lichaam van Christus is het geheimenis waar Paulus over spreekt. Bedenk dat Paulus, wanneer hij in 1 Korinthe 15 over het einde van het tijdperk spreekt, zegt:

Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden,

1 KORINTHE 15:51

Wanneer het geheimenis van God voltooid is, wanneer het gemeentetijdperk voltooid is, dan blaast de zevende engel op de bazuin. In de dagen waarin de zevende engel op de bazuin zal blazen, wanneer hij op het punt staat dat te doen, zal het geheimenis van God voltooid zijn.

33

Het boekje over het gemeentetijdperk

Ik denk dus dat we hier de aanwijzingen hebben. Ik ken geen andere uitleg van Openbaring 10 die met zoveel kruisverwijzingen en zoveel aanwijzingen onderbouwd zou kunnen worden. Het lijkt mij dat we nu een ander gedeelte van het boek inleiden, dat maar kort is: een boekje. De reikwijdte ervan is internationaal, anders dan die van de rest van het boek, en de vervulling ervan zal verder in de toekomst liggen dan die van de rest van het boek. Het is verzegeld, terwijl de rest van het boek niet verzegeld is. Het gaat over vele volken, koninkrijken en talen, niet alleen over Israël. Het bestrijkt de tijd tussen de zesde en de zevende bazuin en kondigt aan dat, wanneer de zevende bazuin op het punt staat te klinken, het geheimenis van God voltooid zal zijn. Daarmee wordt volgens mij de gemeente bedoeld.

Daarom geloof ik — en naarmate we de hoofdstukken 11, 12 en 13 behandelen, zal er meer reden zijn om dit te geloven, want daar zullen we kruisverwijzingen moeten gebruiken om vast te stellen over welk tijdsbestek we spreken — dat dit de tijd is

waarin Jeruzalem door de heidenen wordt vertrappt. Dat is nog een aanwijzing dat we over het gemeentetijdperk spreken, omdat Jezus zei dat dit zou gebeuren totdat de tijden van de heidenen vervuld zijn.

Ik geloof dat we in hoofdstuk 14 en vervolgens tot en met hoofdstuk 19 zullen terugkeren naar het onderwerp van de val van Jeruzalem, maar niet in dit gedeelte. In dit gedeelte kijken we volgens mij naar iets anders. Wanneer we bij de hoofdstukken 11, 12 en 13 komen en die afzonderlijk behandelen, zal ik elk punt dat ik maak vanuit de Schrift verdedigen. Maar dit is waar we naartoe gaan, en volgens mij is dat de functie van hoofdstuk 10: het vormt een overgang en maakt duidelijk dat Johannes nog een andere profetie zal moeten geven, die een andere reikwijdte en een ander tijdstip van vervulling heeft.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Openbaring 8:13
- Openbaring 9:12
- Openbaring 11:14
- Openbaring 9:1-3
- Openbaring 9:7-12
- Lukas 8:31
- 2 Petrus 2:4
- Openbaring 11:7
- Mattheüs 24:21
- Mattheüs 24:34
- Mattheüs 16:28
- Mattheüs 12:43
- Mattheüs 12:45
- Mattheüs 9:35
- Mattheüs 10:8
- Lukas 10:17
- Lukas 10:18

- Jesaja 59:19
- Openbaring 9:4
- Spreuken 30:27
- Openbaring 9:1
- Openbaring 13:18
- Openbaring 9:11
- Openbaring 8:10
- Openbaring 12:7-9
- 1 Johannes 4:4
- Lukas 10:19
- Openbaring 9:6
- Openbaring 9:7
- Efeze 6:12
- 1 Petrus 5:8
- Openbaring 9:13-21
- Openbaring 11:8
- Openbaring 14:8
- Openbaring 7:4
- Openbaring 11:15
- Openbaring 11:16-18
- Mattheüs 23:35
- Mattheüs 24:35
- Mattheüs 24:36
- 1 Korinthe 15:52
- Openbaring 12:14
- Openbaring 11:2
- Lukas 21:24
- Openbaring 11:3
- Openbaring 12:6
- Openbaring 13:5
- Openbaring 10:1
- Openbaring 10:3-4
- Openbaring 10:5-6
- Openbaring 10:7

- Openbaring 10:8
- Openbaring 10:9
- Openbaring 10:10
- Openbaring 10:11
- Openbaring 22:10
- Daniël 12:9-13
- Efeze 3:3
- Efeze 3:6
- 1 Korinthe 15:51

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.